Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 16ης Φεβρουαρίου 2017*

«ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Μέτρα με βάση την έκταση — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση — Κατ' αποκοπήν δημοσιονομικές διορθώσεις — Άρθρο 52 του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αναλογικότητα»

Στην υπόθεση T-145/15,

Ρουμανία, εκπροσωπούμενη, αρχικώς, από τους R.-H. Radu και V. Angelescu, τις R. Mangu και D. Bulancea, τον N. Horumbă, την E. Mierlea και τον T. Crainic, στη συνέχεια δε από τους R.-H. Radu και V. Angelescu, την R. Mangu, τον N. Horumbă, την E. Mierlea και τον T. Crainic,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους A. Biolan και G. von Rintelen,

καθής,

με αντικείμενο προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την εν μέρει ακύρωση της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/103 της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2015, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2015, L 16, σ. 33),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. van der Woude (εισηγητή), πρόεδρο, M. Kancheva και I. Ulloa Rubio, δικαστές,

γραμματέας: I. Drăgan, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Ιουλίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006 και (ΕΚ) 378/2007, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 (ΕΕ 2009, L 30, σ. 16), επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να θέσουν σε εφαρμογή ένα ολοκληρωμένο σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου (στο εξής: ΟΣΔΕ). Το ΟΣΔΕ είναι το κύριο εργαλείο διαχειρίσεως και ελέγχου για τα καθεστώτα ενισχύσεων με βάση την έκταση. Σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού 73/2009, το ΟΣΔΕ περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, ηλεκτρονική βάση δεδομένων των γεωργικών εκμεταλλεύσεων και των αιτήσεων ενισχύσεως, καθώς και σύστημα αναγνωρίσεως αγροτεμαχίων το οποίο στηρίζεται σε ένα ηλεκτρονικό σύστημα γεωγραφικών πληροφοριών (στο εξής: ΣΑΑ-ΣΓΠ), σύμφωνα με το άρθρο 17 του εν λόγω κανονισμού.

2 Στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχειρίσεως, το γενικό σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου των γεωργικών δαπανών, το οποίο προβλέπεται από το κανονιστικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ώστε να υπάρχουν επαρκή εχέγγυα για την αποτελεσματική διαχείριση του κινδύνου σφάλματος όσον αφορά τη νομιμότητα και κανονικότητα των ενισχύσεων, περιλαμβάνει κατ' ουσίαν τέσσερα επίπεδα:

— το πρώτο επίπεδο συνίσταται στην υποχρεωτική διοικητική δομή σε επίπεδο κράτους μέλους, η οποία στηρίζεται στη σύσταση οργανισμών πληρωμών και αρχής επιφορτισμένης με τη διαπίστευσή τους·

— το δεύτερο επίπεδο αποτελείται από λεπτομερή συστήματα ελέγχου και επιβολής αποτρεπτικών κυρώσεων τα οποία τίθενται σε εφαρμογή από τους οργανισμούς πληρωμής·

— το τρίτο επίπεδο αποτελείται από εκ των υστέρων ελέγχους πραγματοποιούμενους από ανεξάρτητους οργανισμούς πιστοποιήσεως οριζόμενους από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ 2005, L 209, σ. 1), και με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου σχετικά με τη διαπίστευση των οργανισμών πληρωμών και άλλων οργανισμών και την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΕ και του ΕΓΤΑΑ (ΕΕ 2006, L 171, σ. 90), οι οποίοι είχαν ratione temporis εφαρμογή κατά τον χρόνο των ελέγχων για τους οποίους ήταν αρμόδιος ο ρουμανικός οργανισμός συμβιβασμού για τα έτη υποβολής αιτήσεων 2009 και 2010·

— το τέταρτο επίπεδο συνίσταται στην εκκαθάριση των λογαριασμών από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και περιλαμβάνει την ετήσια εκκαθάριση λογαριασμών καθώς και την πολυετή εκκαθάριση ως προς τη συμμόρφωση.

3 Με την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/103, της 16ης Ιανουαρίου 2015, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2015, L 16, σ. 33, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή, μεταξύ των δαπανών που αποκλείστηκαν από τη χρηματοδότηση της Ένωσης, απέκλεισε ορισμένες δαπάνες τις οποίες πραγματοποίησε η Ρουμανία για τα έτη υποβολής αιτήσεων 2009 και 2010.

4 Με την απόφαση αυτή, ποσό ανερχόμενο συνολικά σε 128 368 775 ευρώ –αποτελούμενο από ποσό 92 471 526 ευρώ για τη θέση προϋπολογισμού 6701 και από ποσό 35 897 249 ευρώ για τη θέση προϋπολογισμού 6711– αποκλείσθηκε από τη χρηματοδότηση της Ένωσης, με την εφαρμογή κατ' αποκοπήν διορθωτικών συντελεστών 10 % για τις σχετικές με το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 δαπάνες και 5 % για τις σχετικές με το έτος υποβολής αιτήσεων 2010 δαπάνες, λόγω «[α]δυναμιών στους διασταυρωτικούς διοικητικούς ελέγχους και στους επιτόπιους ελέγχους».

5 Η προσβαλλόμενη απόφαση περατώνει, επομένως, διαδικασία εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση, βάσει του άρθρου 52 του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 352/78, (ΕΚ) 165/94, (ΕΚ) 2799/98, (ΕΚ) 814/2000, (ΕΚ) 1290/2005 και (ΕΚ) 485/2008 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 549), εφαρμοστέου ratione temporis κατά την έκδοση της αποφάσεως αυτής, στις 16 Ιανουαρίου 2015.

6 Στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχειρίσεως του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) μεταξύ των κρατών μελών και της Ένωσης, οι ενισχύσεις με βάση την έκταση, οι οποίες αποκλείσθηκαν από τη χρηματοδότηση της Ένωσης με την προσβαλλόμενη απόφαση, είχαν χορηγηθεί στους γεωργούς από τον Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA, Οργανισμό πληρωμών και παρεμβάσεως για τη γεωργία, Ρουμανία), δηλαδή από τον ρουμανικό οργανισμό πληρωμών ο οποίος είναι επιφορτισμένος με τη διαχείριση και τον έλεγχο των καθεστώτων ενισχύσεων. Το σύνολο των διαπιστωθεισών ελλείψεων στους ελέγχους αφορά τον προσδιορισμό των επιλέξιμων εκτάσεων, πλην μιας, της ελλείψεως J (βλ. σκέψη 20 κατωτέρω), η οποία αφορά τις πληρωμές που πραγματοποιούνται προκαταβολικά και τον υπολογισμό των κυρώσεων.

7 Η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε ελλείψεις σχετικές με τον έλεγχο εκ μέρους του APIA των προϋποθέσεων επιλεξιμότητας των ενισχύσεων, οι οποίες διαπιστώθηκαν από την Επιτροπή στο πλαίσιο δύο ερευνών σχετικών με τις ενισχύσεις με βάση την έκταση, οι οποίες διεξήχθησαν στη Ρουμανία μεταξύ 2ας και 6ης Νοεμβρίου 2009, όσον αφορά το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 (έρευνα AA/2009/20), και μεταξύ 27ης Σεπτεμβρίου και 1ης Οκτωβρίου 2010, για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010 (έρευνα AA/2010/16), βάσει του άρθρου 37 του κανονισμού 1290/2005. Σκοπός των ως άνω ερευνών ήταν να διαπιστωθεί αν η διαχείριση και ο έλεγχος των καθεστώτων ενισχύσεων με βάση την έκταση ήταν σύμφωνα προς τη νομοθεσία της Ένωσης για το έτος υποβολής αιτήσεων, «ο δε ειδικότερος σκοπός του λογιστικού ελέγχου [συνίστατο στην] επίβλεψη της θέσεως σε εφαρμογή των διορθωτικών μέτρων που αφορούσαν τις αδυναμίες του ολοκληρωμένου συστήματος διαχειρίσεως και ελέγχου (σύμφωνα με το σχέδιο δράσεως)». Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέσχε η Ρουμανία, τις οποίες δεν αμφισβητεί η Επιτροπή, το εν λόγω τριετές σχέδιο δράσεως, το οποίο αποσκοπούσε κυρίως στην ενημέρωση του ρουμανικού ΣΑΑ-ΣΓΠ με ορθοφωτογραφίες των ετών 2008, 2009 και 2010, τέθηκε σε εφαρμογή, σε συμφωνία με την Επιτροπή, από τον Ιούνιο του 2009 και περατώθηκε στα τέλη του έτους 2011.

8 Με έγγραφα της 7ης Απριλίου 2010 και της 18ης Μαρτίου 2011, η Επιτροπή κοινοποίησε στη Ρουμανία τις διαπιστώσεις της κατόπιν των προαναφερθεισών ερευνών, καθώς και αιτήσεις συμπληρωματικών πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 885/2006. Οι ρουμανικές αρχές απάντησαν με έγγραφα της 7ης Ιουνίου 2010 και της 19ης Μαΐου 2011.

9 Η Επιτροπή συγκάλεσε διμερή συνάντηση, η οποία διεξήχθη την 1η Ιουνίου 2012. Τα πρακτικά της συναντήσεως αυτής κοινοποιήθηκαν στις ρουμανικές αρχές με έγγραφο της 17ης Ιανουαρίου 2013. Στο σημείο 3 των πρακτικών αυτών, με τίτλο «Συμπέρασμα και δημοσιονομικές επιπτώσεις», η Επιτροπή επισημαίνει ότι «εμμένει στη θέση της ότι το σύστημα το οποίο έθεσε σε εφαρμογή η Ρουμανία παρουσιάζει σημαντικές αδυναμίες, κυρίως όσον αφορά το ΣΑΑ-ΣΓΠ καθώς και τη διεξαγωγή των επιτόπιων και των διοικητικών ελέγχων». Τονίζει ότι, «[σ]ύμφωνα με το έγγραφο VI/5330/97 [με τίτλο "Κατευθυντήριες οδηγίες για τον υπολογισμό των δημοσιονομικών συνεπειών κατά την κατάρτιση της

αποφάσεως σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ-Τομέας Εγγυήσεων"], οι αδυναμίες αυτές αντιστοιχούν σε προβλήματα των κύριων ελέγχων (δηλαδή των διασταυρωτικών διοικητικών ελέγχων και των επιτόπιων ελέγχων) και των δευτερευόντων ελέγχων (δηλαδή, των πληρωμών και του υπολογισμού των κυρώσεων) και ενείχαν κίνδυνο απωλειών μεγάλης κλίμακας για το Ταμείο όσον αφορά τις πραγματοποιηθείσες δαπάνες για τον πρώτο και τον δεύτερο πυλώνα [της κοινής γεωργικής πολιτικής]». Προσθέτει ότι, «[π]άντως, όσον αφορά τις δημοσιονομικές επιπτώσεις αυτών των διαπιστώσεων, υπενθυμίζεται στις ρουμανικές αρχές ότι έχουν τη δυνατότητα να προσκομίσουν σαφή στοιχεία προκειμένου να αποδείξουν ότι ο κίνδυνος για τα Ταμεία είναι μικρότερος από την κατ' αποκοπήν διόρθωση που συνήθως εφαρμόζεται, σύμφωνα με το προαναφερθέν έγγραφο εργασίας».

10 Οι ρουμανικές αρχές απάντησαν με έγγραφο της 18ης Μαρτίου 2013.

11 Με έγγραφο της 21ης Αυγούστου 2013, η Επιτροπή κοινοποίησε στη Ρουμανία, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 885/2006, την πρότασή της περί αποκλεισμού από τη χρηματοδότηση της Ένωσης ποσών ύψους 90 174 906 ευρώ για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 και 50 362 738 ευρώ για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010. Οι δικαιολογητικοί λόγοι του αποκλεισμού αυτού και τα μέτρα με τα οποία η Επιτροπή προετίθετο, ως εκ τούτου, να εφαρμόσει διόρθωση 10 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 και 5 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010 εκτίθεντο στα παραρτήματα 1 και 2 του εγγράφου αυτού.

12 Με έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 2013, η Ρουμανία προσέφυγε στο όργανο συμβιβασμού σχετικά με αυτήν την πρόταση δημοσιονομικής διορθώσεως, σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού 885/2006. Η έκθεση του οργάνου συμβιβασμού, συνταχθείσα στις 21 Μαρτίου 2014, κοινοποιήθηκε στις ρουμανικές αρχές στις 26 Μαρτίου του ίδιου έτους.

13 Το όργανο συμβιβασμού διαπιστώνει, στην έκθεσή του, ότι μπορούσε να επιτευχθεί μερική συμφωνία μεταξύ των μερών βάσει των ακόλουθων εκτιμήσεων:

6.1. «Το όργανο παρατηρεί ότι τα μέρη συμφωνούν να αναθεωρήσουν τη βάση της διορθώσεως ως προς την ενδεχόμενη μεταφορά ορισμένων ποσών από το οικονομικό έτος 2009 στο οικονομικό έτος 2010 και ως προς τις σημαντικές ανακτήσεις, υπό την επιφύλαξη των αποδείξεων που θα προσκομίσουν οι αρχές.

6.2. Όσον αφορά το ύψος της διορθώσεως, ο κατ' αποκοπήν συντελεστής 10 % που προτείνεται για το 2009 είναι ανώτερο εκείνου (7,4 %) που εφαρμόστηκε για το 2008 και εκείνου που προτείνεται για το 2010. Το όργανο διερωτάται αν το ύψος της διορθώσεως για το 2009 μπορεί να καθοριστεί ακριβέστερα με τρόπο παρόμοιο με εκείνον που έγινε δεκτός για το 2008. Πάντως, τούτο προϋποθέτει ότι οι υπολογισμοί αυτοί καλύπτουν όλες τις αδυναμίες και ότι αφορούν τον κίνδυνο που διέτρεξαν τα Ταμεία. Το όργανο δεν είναι σε θέση να διαπιστώσει αν κάτι τέτοιο είναι δυνατό.

6.3. Το όργανο σημειώνει το αυξημένο ποσοστό ανακτήσεων που δηλώθηκε από τις αρχές [και την] αίτησή [τους] να υποβάλουν στις υπηρεσίες [της Επιτροπής] ακριβή αναφορά των εγγεγραμμένων ποσών σε πίστωση των Ταμείων καθώς και να αποδείξουν ότι οι ανακτήσεις οφείλονται στις [επικαλούμενες από την Επιτροπή ελλείψεις στο ρουμανικό ολοκληρωμένο σύστημα ελέγχου διαχειρίσεως, στους διοικητικούς και τους επιτόπιους ελέγχους όπως επίσης και στον υπολογισμό των πληρωμών και των κυρώσεων].

Λογικά, αν οι υπολογισθείσες και προταθείσες από τις αρχές διορθώσεις είναι ορθές, η οικονομική βάση τ[ων] διορθώσε[ων] αναμένεται να μειωθεί, εφόσον επιστραφεί ποσό άνω του ημίσεος των αδικαιολογήτως καταβληθεισών ενισχύσεων.»

14 Κατόπιν της εκθέσεως αυτής, με έγγραφο της 11ης Απριλίου 2014, η Ρουμανία διαβίβασε συμπληρωματικές πληροφορίες στην Επιτροπή.

15 Με έγγραφο της 19ης Ιουνίου 2014, η Επιτροπή κοινοποίησε στη Ρουμανία την τελική της θέση.

16 Με έγγραφο της 19ης Ιανουαρίου 2015, η Επιτροπή κοινοποίησε στη Ρουμανία την προσβαλλόμενη απόφαση, συνοδευόμενη από συνοπτική έκθεση. Πρώτον, στην έκθεση αυτή, η Επιτροπή εκθέτει εν συντομία τις διάφορες διαπιστωθείσες ελλείψεις και απορρίπτει την προταθείσα από τις ρουμανικές αρχές επιμέρους αξιολόγηση του δημοσιονομικού αντικτύπου, στον προϋπολογισμό της Ένωσης, εκάστης των ελλείψεων τις οποίες διακρίνει με τα κεφαλαία γράμματα «A», «E», «F», «G» και «I». Δεύτερον, η Επιτροπή συμπεραίνει, στην ίδια έκθεση, κατά πρώτον ότι, λόγω της μη προσκομίσεως συμπληρωματικών πληροφοριών από τις ρουμανικές αρχές, δεν είναι δυνατό να υπολογιστεί ο κίνδυνος της οικονομικής ζημίας για την Ένωση, όπερ δικαιολογεί την εφαρμογή κατ' αποκοπήν συντελεστή. Η Επιτροπή στηρίζεται συναφώς στο περιεχόμενο των εκθέσεων του οργανισμού πιστοποιήσεως που αφορούν, αντιστοίχως, τα έτη υποβολής αιτήσεων 2009 και 2010. Σημειώνει κατ' ουσίαν ότι ο οργανισμός αυτός διατύπωσε μεν γνώμη χωρίς επιφύλαξη όσον αφορά τον πληθυσμό τον οποίο καλύπτει το ΟΣΔΕ, πλην όμως επισήμανε την πιθανή ύπαρξη σημαντικού σφάλματος στις στατιστικές για τον πληθυσμό αυτό, με ανώτατο όριο σφάλματος 2,7 %, για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009, και 4,24 %, για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010. Επιπλέον, για το δεύτερο αυτό έτος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι είναι αναξιόπιστο το ποσοστό σφάλματος που υπολογίστηκε από τον ρουμανικό οργανισμό πιστοποιήσεως, στηριζόμενη στην έκθεση οικονομικού ελέγχου του Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης αφορώσα την επικύρωση, από τον εν λόγω οργανισμό πιστοποιήσεως, των στατιστικών στοιχείων ελέγχου για τις δαπάνες του ΕΓΤΕ τις οποίες καλύπτει το ΟΣΔΕ (διαδικασία ενισχυμένων εχεγγύων) όσον αφορά το οικονομικό έτος 2011, το οποίο αντιστοιχεί στο έτος υποβολής αιτήσεων 2010. Κατά δεύτερον, για τον καθορισμό του συντελεστή της εφαρμοστέας κατ' αποκοπήν διορθώσεως, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι αδυναμίες στη λειτουργία του ΣΑΑ-ΣΓΠ και οι διασταυρωτικοί διοικητικοί έλεγχοι δικαιολογούν την εφαρμογή συντελεστή διορθώσεως 10 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009. Όσον αφορά το έτος υποβολής αιτήσεων 2010, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι αδυναμίες αυτές δικαιολογούν την εφαρμογή συντελεστή 5 %, λαμβανομένων ιδίως υπόψη της επικαιροποιήσεως των εικόνων του ΣΑΑ-ΣΓΠ και της βελτιώσεως των διασταυρωτικών διοικητικών ελέγχων.

17 Πιο συγκεκριμένα, όσον αφορά, καταρχάς, το έτος υποβολής αιτήσεων 2009, η Επιτροπή επισημαίνει, στη συνοπτική έκθεση, ότι τρεις σειρές ελλείψεων ενέχουν κίνδυνο οικονομικής ζημίας. Αυτές οι διαπιστωθείσες κατόπιν των οικονομικών ελέγχων ελλείψεις (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω), τις οποίες η Επιτροπή διέκρινε με τα στοιχεία αναφοράς A έως J, κατανεμήθηκαν ως εκ τούτου σε τρεις ομάδες.

18 Η πρώτη σειρά ελλείψεων συνίσταται σε δυσλειτουργίες του ΣΑΑ-ΣΓΠ (ελλείψεις A και B, βλ. σκέψη 23 κατωτέρω) και σε αδυναμίες των διασταυρωτικών διοικητικών ελέγχων (ελλείψεις C, D και E). Τα κενά που αφορούν τους βασικούς αυτούς ελέγχους δικαιολογούν την εφαρμογή συντελεστή δημοσιονομικής διορθώσεως 10 %, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες της Επιτροπής για την εφαρμογή των δημοσιονομικών διορθώσεων, καθοριζόμενες στο έγγραφο με τίτλο «Κατευθυντήριες οδηγίες για τον υπολογισμό των δημοσιονομικών συνεπειών κατά την κατάρτιση της αποφάσεως σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ-Τομέας Εγγυήσεων» (στο εξής: έγγραφο VI/5330/97), το οποίο προβλέπει την εφαρμογή τέτοιου συντελεστή σε περίπτωση απουσίας ή αναποτελεσματικότητας ενός ή περισσότερων βασικών ελέγχων.

19 Η δεύτερη σειρά διαπιστωθεισών ελλείψεων αφορά τους επιτόπιους ελέγχους και τις επιτόπιες επισκέψεις (ελλείψεις F και G) καθώς και τους επιτόπιους ελέγχους κατόπιν των ελέγχων με τηλεπισκόπηση (ελλείψεις H και I). Ο συνδυασμός των αδυναμιών αυτών κατά τη διενέργεια των βασικών ελέγχων δικαιολογεί, κατά την Επιτροπή, την εφαρμογή διορθωτικού συντελεστή 5 %, σύμφωνα με το έγγραφο VI/5330/97, το οποίο προβλέπει την εφαρμογή τέτοιου συντελεστή όταν έχουν διεξαχθεί όλοι οι βασικοί έλεγχοι, χωρίς, ωστόσο, να τηρηθεί ο αριθμός, η συχνότητα ή η αυστηρότητα που απαιτεί το εφαρμοστέο κανονιστικό πλαίσιο.

20 Η τρίτη σειρά ελλείψεων αφορά τον υπολογισμό των πληρωμών και των κυρώσεων (έλλειψη J). Οι ελλείψεις αυτές, οι οποίες σχετίζονται με τους δευτερεύοντες ελέγχους, δικαιολογούν, ως εκ τούτου, κατά την Επιτροπή, την εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή του 2 %, όπως προβλέπει το έγγραφο VI/5330/97. Ενώ οι δύο πρώτες σειρές ελλείψεων, οι οποίες αναφέρονται στις σκέψεις 18 και 19 ανωτέρω, αφορούν τόσο το ΕΓΤΕ όσο και το ΕΓΤΑΑ, η τρίτη σειρά αφορά μόνον το ΕΓΤΑΑ.

21 Οι διορθωτικοί συντελεστές του 5 % και του 2 %, οι οποίοι δικαιολογούνται αντιστοίχως, κατά την Επιτροπή, από τη δεύτερη και την τρίτη σειρά ελλείψεων (βλ. σκέψεις 19 και 20 ανωτέρω), απορροφώνται από τον συντελεστή 10 % ο οποίος εφαρμόζεται λόγω της πρώτης σειράς ελλείψεων (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω), σύμφωνα με το έγγραφο VI/5330/97 το οποίο προβλέπει ότι, όταν εντοπίζονται πολλαπλές ελλείψεις στο ίδιο σύστημα, οι κατ' αποκοπήν διορθωτικοί συντελεστές δεν είναι σωρευτικοί και λαμβάνεται υπόψη η σοβαρότερη έλλειψη ως ενδεικτική των κινδύνων τους οποίους ενέχει το σύστημα ελέγχου στο σύνολό του.

22 Ακολούθως, όσον αφορά το έτος υποβολής αιτήσεων 2010, από τη συνοπτική έκθεση προκύπτει ότι η Επιτροπή εκτίμησε ότι δύο σειρές ελλείψεων ενέχουν κίνδυνο οικονομικής ζημίας για τα Ταμεία.

23 Η πρώτη σειρά ελλείψεων απαρτίζεται από τις δυσλειτουργίες του ΣΑΑ-ΣΓΠ που ήδη διαπιστώθηκαν για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω), δηλαδή από:

— την έλλειψη Α, η οποία αφορά ασάφειες στο ρουμανικό ΣΑΑ-ΣΓΠ, καθώς ορισμένες μη επιλέξιμες εκτάσεις δεν αποκλείονταν πάντοτε από την ανώτατη επιλέξιμη έκταση των αγροτεμαχίων αναφοράς·

— την έλλειψη Β, η οποία αφορά ανακρίβειες στις πληροφορίες τις οποίες κοινοποίησαν οι ρουμανικές αρχές στους γεωργούς, το 2009 και το 2010, παρά τις βελτιώσεις, στο πλαίσιο της υποχρεώσεως της Ρουμανίας για την παροχή προεκτυπωμένων εντύπων. Η έλλειψη αυτή προκάλεσε μεγάλο αριθμό σφαλμάτων, όπως καθίσταται προφανές από τον σημαντικό αριθμό γεωργών που δήλωσαν εκτάσεις μεγαλύτερες από τις πραγματικές.

24 Στην ίδια πάντοτε συνοπτική έκθεση, η Επιτροπή επισημαίνει ότι αυτές οι ελλείψεις Α και Β, οι οποίες αφορούν τους βασικούς ελέγχους, δικαιολογούν δημοσιονομική διόρθωση 5 %, λαμβανομένων υπόψη των βελτιώσεων που επήλθαν το 2010 στο ρουμανικό ΣΑΑ-ΣΓΠ χάρις στην επικαιροποίηση των ορθοφωτογραφιών.

25 Η δεύτερη σειρά ελλείψεων την οποία παραθέτει η Επιτροπή στη συνοπτική έκθεση, για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010, είναι πανομοιότυπη με την τρίτη σειρά της οποίας γίνεται επίκληση όσον αφορά το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 (βλ. σκέψη 20 ανωτέρω) και αντιστοιχεί ως εκ τούτου στην έλλειψη J. Δικαιολογεί, κατά την Επιτροπή, την εφαρμογή συντελεστή 2 %, ο οποίος απορροφάται από τον εφαρμοζόμενο λόγω της πρώτης σειράς ελλείψεων συντελεστή του 5 %, σύμφωνα με το έγγραφο VI/5330/97 (βλ. σκέψεις 21 και 24 ανωτέρω).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

26 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Μαρτίου 2015, η Ρουμανία άσκησε την υπό κρίση προσφυγή. Η γραπτή διαδικασία περατώθηκε με την κατάθεση του υπομνήματος ανταπαντήσεως στις 16 Οκτωβρίου 2015.

27 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 13 Νοεμβρίου 2015, η Ρουμανία υπέβαλε αίτηση διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως, αναφέροντας τους λόγους για τους οποίους επιθυμούσε να ακουστεί. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) δέχθηκε την εν λόγω αίτηση.

28 Λόγω κωλύματος ενός μέλους του τμήματος, ο πρόεδρος του έβδομου τμήματος όρισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 17, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, άλλον δικαστή για να συμπληρωθεί η σύνθεση του τμήματος.

29 Στο πλαίσιο μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο έθεσε στους διαδίκους ορισμένες γραπτές ερωτήσεις, στις οποίες οι διάδικοι απάντησαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

30 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 14ης Ιουλίου 2016.

31 Η Ρουμανία ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που την αφορά·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

32 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τη Ρουμανία στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

33 Προς στήριξη της προσφυγής η Ρουμανία προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση του άρθρου 52 του κανονισμού 1306/2013 καθώς και του εγγράφου VI/5330/97. Οι δύο άλλοι λόγοι ακυρώσεως αφορούν, αντιστοίχως, παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

34 Επισημαίνεται προκαταρκτικώς ότι, πλην της ελλείψεως Η, σχετικά με τις επιτόπιες επισκέψεις (βλ. σκέψη 19 ανωτέρω), η Ρουμανία δεν αμφισβητεί τις προσαπτόμενες σε αυτήν ελλείψεις στους ελέγχους.

35 Η Ρουμανία αμφισβητεί αντιθέτως τις δημοσιονομικές συνέπειες που αντλούνται από τις διαπιστωθείσες ελλείψεις στην προσβαλλόμενη απόφαση. Χωρίς να αρνηθεί την ύπαρξη ορισμένων ελλείψεων στο ρουμανικό ΟΣΔΕ, επικαλείται ειδικότερα τις προσπάθειές της να ενισχύσει την ποιότητα του ΣΑΑ-ΣΓΠ (βλ. σκέψεις 1 και 7 ανωτέρω). Η ενημέρωση του συστήματος αυτού κατέστη δυνατή με τις ορθοφωτογραφίες των ετών 2008, 2009 και 2010, και ολοκληρώθηκε την 1η Φεβρουαρίου 2010. Η Επιτροπή αναγνώρισε, εξάλλου, τις συγκεκριμένες βελτιώσεις.

36 Η Ρουμανία υπενθυμίζει συναφώς ότι το 2007 ήταν το πρώτο έτος εφαρμογής του ΟΣΔΕ στη χώρα. Ο ΑΡΙΑ, επιφορτισμένος με τη θέση σε εφαρμογή και τη διαχείριση των καθεστώτων ενισχύσεων για την υποστήριξη της γεωργίας (βλ. σκέψη 6 ανωτέρω), συνάντησε ορισμένες δυσκολίες το 2007 και το 2008, λόγω της ιδιαιτερότητας των γεωργικών δομών στη Ρουμανία, που περιλάμβαναν εκατομμύρια μικρές οικογενειακές εκμεταλλεύσεις. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή, διαπιστώνοντας παρατυπίες στη λειτουργία του ΣΑΑ-ΣΓΠ και στη διενέργεια των επιτόπιων ελέγχων μετά τους διασταυρωτικούς διοικητικούς ελέγχους, είχε εφαρμόσει δημοσιονομική διόρθωση 10 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2007 και διόρθωση 7,4 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2008, που υπολογίσθηκε με τη μέθοδο του κατά παρεκβολή υπολογισμού βάσει του ποσοστού σφάλματος που απορρέει από τις πιστοποιημένες στατιστικές ελέγχων, την οποία είχαν προτείνει οι ρουμανικές αρχές.

37 Εν προκειμένω, η Ρουμανία προσάπτει στην Επιτροπή ότι εφήρμοσε, παρά τις πραγματοποιηθείσες βελτιώσεις (βλ. σκέψη 35 ανωτέρω), κατ' αποκοπήν δημοσιονομική διόρθωση 10 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 και 5 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010, αντί να υπολογίσει τον πραγματικό κίνδυνο οικονομικής ζημίας για την Ένωση, όπως για το έτος υποβολής αιτήσεων 2008 (βλ. σκέψη 36 ανωτέρω). Σύμφωνα με τη μέθοδο του κατά παρεκβολή υπολογισμού, ο διορθωτικός συντελεστής δεν μπορούσε να είναι υψηλότερος από 5,5 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 και από 3,989 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010.

38 Στο πλαίσιο της υπό κρίση διαφοράς, είναι σκόπιμο να εξεταστεί καταρχάς ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως ο οποίος αφορά παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

39 Η Ρουμανία προσάπτει στην Επιτροπή ότι ουδέποτε εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους δεν δέχθηκε τα επιχειρήματα και τα αποδεικτικά στοιχεία που της υπέβαλαν οι ρουμανικές αρχές όσον αφορά τη δυνατότητα υπολογισμού του κινδύνου οικονομικής ζημίας για τα Ταμεία της Ένωσης. Η Ρουμανία υποστήριξε συναφώς, τόσο στα υπομνήματά της όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι είχε προτείνει δύο εναλλακτικές μεθόδους υπολογισμού στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας. Όσον αφορά την πρώτη από τις εν λόγω μεθόδους, η οποία στηρίζεται σε επιμέρους αξιολόγηση των δημοσιονομικών συνεπειών των διαπιστωθεισών ελλείψεων, η Επιτροπή δεν εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους απέρριψε τις επιμέρους αξιολογήσεις τις οποίες πραγματοποίησαν οι ρουμανικές αρχές, από τις οποίες προέκυπτε ότι ο κίνδυνος απωλειών που προκαλείται από την πλειονότητα των ελλείψεων ήταν μειωμένος ή ανύπαρκτος. Η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε περαιτέρω την άρνησή της να εφαρμόσει εν προκειμένω τη δεύτερη προταθείσα μέθοδο, η οποία στηρίζεται σε παρεκβολή βάσει των αποτελεσμάτων των στατιστικών στοιχείων ελέγχου.

40 Η Ρουμανία υποστηρίζει, επικουρικώς, ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η εφαρμογή κατ' αποκοπήν συντελεστή ήταν επαρκώς αιτιολογημένη κατά νόμο και δικαιολογούνταν, σύμφωνα με το άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού 1306/2013, από το ότι ήταν αδύνατο να προσδιοριστεί ακριβέστερα ο κίνδυνος οικονομικής ζημίας χωρίς δυσανάλογη προσπάθεια, όπερ αμφισβητεί η Ρουμανία, η προσβαλλόμενη απόφαση ωσαύτως δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όσον αφορά την επιλογή του συντελεστή του 10 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω) και του συντελεστή του 5 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010 (βλ. σκέψεις 24 και 25 ανωτέρω).

41 Πρέπει ως εκ τούτου να εξεταστούν διαδοχικά οι προαναφερθείσες αιτιάσεις περί ανεπαρκούς αιτιολογήσεως, οι οποίες αφορούν, πρώτον, την άρνηση της Επιτροπής να προβεί σε επιμέρους αξιολόγηση του κινδύνου απωλειών που ενέχει για τα Ταμεία της Ένωσης έκαστη των διαπιστωθεισών αδυναμιών, δεύτερον, την άρνηση της Επιτροπής να εφαρμόσει εν προκειμένω τη μέθοδο του κατά παρεκβολή υπολογισμού και, τρίτον, την εφαρμογή συντελεστή 10 % για την πρώτη σειρά ελλείψεων όσον αφορά το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 και συντελεστή 5 % για την πρώτη σειρά ελλείψεων που διαπιστώθηκε για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010. Πρέπει, προκαταρκτικώς, να διατυπωθούν ορισμένες κρίσιμες παρατηρήσεις για την εκτίμηση των τριών αιτιάσεων.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

42 Πρώτον, υπενθυμίζεται ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως η οποία προβλέπεται στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ αποτελεί ουσιώδη τύπο που πρέπει να διακρίνεται από το ζήτημα του βασίμου της αιτιολογίας, δεδομένου ότι αυτό αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της επίδικης πράξεως. Υπό το πρίσμα αυτό, η αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και πρέπει να διαφαίνεται από αυτήν, κατά τρόπο σαφή και αδιαμφισβήτητο, η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εκδίδει την πράξη, ώστε οι ενδιαφερόμενοι να είναι σε θέση να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να μπορεί να ασκεί τον έλεγχό του (απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, C-521/09 P, EU:C:2011:620, σκέψεις 146 και 147).

43 Ειδικότερα, η υποχρέωση αιτιολογήσεως των βλαπτικών πράξεων, η οποία αποτελεί αναγκαία απόρροια της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, έχει ως σκοπό, αφενός, να παράσχει στον θιγόμενο ικανές ενδείξεις ως προς το αν η πράξη είναι όντως βάσιμη ή αν ενδεχομένως βαρύνεται με πλημμέλεια, οπότε είναι δυνατό να αμφισβητηθεί το κύρος της ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, και, αφετέρου, να παράσχει στον δικαστή αυτόν τη δυνατότητα ελέγχου της νομιμότητας της πράξεως αυτής (απόφαση της 19ης Ιουνίου 2014, FLS Plast κατά Επιτροπής, C-243/12 P, EU:C:2014:2006, σκέψη 49). Επομένως, η υποχρέωση αιτιολογήσεως δεν αποτελεί απλώς έκφανση του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, αλλά εντάσσεται στην υλοποίηση ενός γενικότερου σκοπού, δηλαδή του σκοπού να διασφαλιστεί ότι ο δικαστής της Ένωσης είναι σε θέση να ασκήσει τον έλεγχο νομιμότητας της προσβαλλόμενης ενώπιόν του πράξεως (βλ., επ' αυτού, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Mengozzi στην υπόθεση Bensada Benallal, C-161/15, EU:C:2016:3, σημείο 99).

44 Εντούτοις, δεν απαιτείται η αιτιολογία να διασαφηνίζει όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία. Πράγματι, το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας αποφάσεως πληροί τις προϋποθέσεις που υπομνήσθηκαν στη σκέψη 42 ανωτέρω εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ. απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2015, Πολωνία κατά Επιτροπής, T-367/13, μη δημοσιευθείσα, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2015:933, σκέψη 111 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

45 Συναφώς, πρώτον, επισημαίνεται ότι οι αποφάσεις της Επιτροπής περί εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση λαμβάνονται βάσει της συνοπτικής εκθέσεως καθώς και της αλληλογραφίας μεταξύ της Επιτροπής και του οικείου κράτους μέλους. Στο ιδιάζον πλαίσιο της επεξεργασίας των αποφάσεων περί συμμορφώσεως, η αιτιολογία μιας αποφάσεως πρέπει να θεωρείται επαρκής εφόσον το κράτος-αποδέκτης συνεργάστηκε στενά στη διαδικασία επεξεργασίας της αποφάσεως αυτής και γνώριζε τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή έκρινε ότι δεν έπρεπε να επιβαρύνει τα οικεία Ταμεία με τα επίδικα ποσά (απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2015, Πολωνία κατά Επιτροπής, T-367/13, μη δημοσιευθείσα, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2015:933, σκέψη 112).

46 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η υποχρέωση της Επιτροπής να αιτιολογήσει την απόρριψη της αξιολογήσεως του δημοσιονομικού αντικτύπου των διαπιστωθεισών ελλείψεων την οποία πρότεινε το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος πρέπει να εκτιμηθεί σε συνάρτηση με τους αναπτυχθέντες ισχυρισμούς και την εξέλιξη της επιχειρηματολογίας των μερών, στο πλαίσιο της κατ' αντιμωλία διαδικασίας που προηγείται της τελικής αποφάσεως της Επιτροπής, σκοπός της οποίας είναι να επιτευχθεί, με βάση τις πληροφορίες που έχει προσκομίσει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, συμφωνία επί του συντελεστή δημοσιονομικής διορθώσεως ή, ελλείψει συμφωνίας, να υπάρξει συμβιβασμός των αντίστοιχων θέσεων των εν λόγω μερών, σύμφωνα με το άρθρο 52, παράγραφος 3, του κανονισμού 1306/2013.

47 Περαιτέρω, η Επιτροπή υποχρεούται να αιτιολογήσει μόνον την απόρριψη των αρκούντως ακριβών στοιχείων αξιολογήσεως που πρότειναν οι αρμόδιες εθνικές αρχές, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας. Πράγματι, καίτοι εναπόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει την ύπαρξη παραβάσεως των κανόνων της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών, εφόσον αποδεικνύεται η ως άνω παράβαση, εναπόκειται στο κράτος μέλος να αποδείξει, ενδεχομένως, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη ως προς τις εξ αυτού δυνάμενες να συναχθούν δημοσιονομικές συνέπειες. Επομένως, το οικείο κράτος μέλος οφείλει να προσκομίσει τις κατά το δυνατόν λεπτομερέστερες και πληρέστερες αποδείξεις σχετικά με την αλήθεια των σχετικών αριθμητικών στοιχείων και, ενδεχομένως, την ανακρίβεια των υπολογισμών της Επιτροπής (απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2004, Ισπανία κατά Επιτροπής, C-153/01, EU:C:2004:589, σκέψη 67).

48 Αυτή η κατανομή του βάρους αποδείξεως σχετικά με τις δημοσιονομικές συνέπειες από τις διαπιστωθείσες ελλείψεις οφείλεται στο γεγονός ότι η διαχείριση της χρηματοδοτήσεως από το ΕΓΤΕ και το ΕΓΤΑΑ εναπόκειται κυρίως στις εθνικές διοικητικές αρχές στις οποίες έχει ανατεθεί η αυστηρή τήρηση των κανόνων της Ένωσης και στηρίζεται στην εμπιστοσύνη μεταξύ των εθνικών αρχών και των αρχών της Ένωσης. Μόνον το κράτος μέλος είναι σε θέση να γνωρίζει και να καθορίζει με ακρίβεια τα

αναγκαία για την κατάρτιση των λογαριασμών του ΕΓΤΕ και του ΕΓΤΑΑ στοιχεία, ενώ η Επιτροπή δεν έχει την απαιτούμενη εγγύτητα ώστε να λαμβάνει τις πληροφορίες που χρειάζεται από τους επιχειρηματίες (βλ. επ' αυτού, απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2009, Αυστρία κατά Επιτροπής, T-368/05, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:305, σκέψη 182 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

49 Δεύτερον, από τη νομολογία απορρέει ότι μια απόφαση η οποία ακολουθεί την πάγια πρακτική λήψεως αποφάσεων μπορεί να αιτιολογηθεί συνοπτικώς, ιδίως δι' αναφοράς στην πρακτική αυτή. Αντιθέτως, εναπόκειται στην αρχή της Ένωσης να αναπτύξει με σαφήνεια τη συλλογιστική της όταν η απόφασή της βαίνει αισθητώς πέραν των προηγούμενων αποφάσεων (βλ. απόφαση της 14ης Ιανουαρίου 2016, Γαλλία κατά Επιτροπής, T-549/13, EU:T:2016:6, σκέψεις 24 και 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

50 Επιβάλλεται, επίσης, η παρατήρηση ότι η αρχή της Ένωσης, εν προκειμένω η Επιτροπή, οφείλει να απαντήσει ρητώς στα ακριβή και λεπτομερή πληροφοριακά στοιχεία που προσκομίζει το κράτος μέλος το οποίο, κατά τη διοικητική διαδικασία, επιδιώκει να ανταποκριθεί στο βάρος του αποδείξεως των δημοσιονομικών συνεπειών των διαπιστωθεισών ελλείψεων, αναπτύσσοντας προς τον σκοπό αυτό διάλογο με την Επιτροπή ώστε να ανευρεθεί η πλέον σύμφωνη προς τις απαιτήσεις του εφαρμοστέου κανονιστικού πλαισίου λύση.

51 Δεύτερον, παρατηρείται ότι, κατά το πέρας της διαδικασίας εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση, βάσει του άρθρου 52 του κανονισμού 1306/2013, η απόφαση συμμορφώσεως, αποκλείοντας ορισμένες δαπάνες από τη χρηματοδότηση της Ένωσης, καθορίζει τους συντελεστές δημοσιονομικής διορθώσεως βάσει ενός συνόλου κανόνων, χαρακτηριζόμενων από ακρίβεια και σαφήνεια, που απορρέουν από το εφαρμοστέο κανονιστικό πλαίσιο και τις κατευθυντήριες οδηγίες της Επιτροπής για τη θέση σε εφαρμογή του πλαισίου αυτού. Τέτοιες κατευθυντήριες οδηγίες αφορούν όχι μόνον την παροχή από τα κράτη μέλη των αναγκαίων πληροφοριών, ιδίως για τον προσδιορισμό των αποκλειόμενων ποσών, αλλά και την εκτίμηση της αξιοπιστίας των πληροφοριών αυτών, καθώς και τα κριτήρια, ενδεχομένως, για τον προσδιορισμό κατ' αποκοπήν διορθωτικού συντελεστή, όταν η Επιτροπή εκτιμά ότι οι παρασχεθείσες πληροφορίες δεν είναι αρκούντως αξιόπιστες για τον ακριβέστερο καθορισμό των αποκλειόμενων ποσών.

52 Καθόσον οι εθνικές αρχές έχουν καταρχήν πλήρη επίγνωση του συνόλου των κανόνων και των κριτηρίων που απορρέουν από το οικείο κανονιστικό πλαίσιο και από τις κατευθυντήριες οδηγίες της Επιτροπής που καθορίζονται σε συμμόρφωση προς το εν λόγω πλαίσιο, η αιτιολογία της αποφάσεως που επιβάλλει δημοσιονομική διόρθωση σε κράτος μέλος μπορεί, κατά κανόνα, να περιορίζεται σε αναφορά στη συνήθη πρακτική και σε μνεία των πραγματικών στοιχείων επί των οποίων η Επιτροπή στηρίζεται στην απόφαση αυτή, σύμφωνα με τη νομολογία που παρατέθηκε στη σκέψη 49 ανωτέρω. Δεν ισχύει το αυτό όταν η Επιτροπή αποκλίνει της συνήθους πρακτικής της και υιοθετεί νέες κατευθύνσεις, ιδίως όσον αφορά τις απαιτήσεις περί πιστοποιήσεως των πληροφοριών που παρέχουν τα κράτη μέλη, προκειμένου να αποδειχθεί η αξιοπιστία των εν λόγω πληροφοριών.

53 Εν προκειμένω, όμως, το σημείωμα προσανατολισμού επί του οποίου, σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απόφαση, στηρίχθηκε η Επιτροπή είναι ένα επεξηγηματικό σημείωμα της 19ης Ιανουαρίου 2010, για την ενίσχυση των παρεχομένων από τους οργανισμούς πιστοποιήσεως εχεγγύων ως προς τη νομιμότητα και την κανονικότητα των πράξεων στο επίπεδο των τελικών δικαιούχων (στο εξής: σημείωμα της 19ης Ιανουαρίου 2010). Το σημείωμα αυτό (σημείο 2) αναφέρεται κατ' ουσίαν στην ενίσχυση του συστήματος πιστοποιήσεως των στατιστικών στοιχείων ελέγχου, επί των οποίων στηρίζεται η μέθοδος του κατά παρεκβολή υπολογισμού του ύψους της δημοσιονομικής διορθώσεως, την εφαρμογή της οποίας απέρριψε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, προκειμένου «να παρασχεθεί μια σταθερότερη βάση για τη διαπίστωση της αξιοπιστίας των στατιστικών [αυτών]». Τα κράτη μέλη τα οποία αποφάσισαν να εφαρμόσουν αυτό το σύστημα ενισχυμένων εχεγγύων υποχρεώνουν τους οργανισμούς πιστοποιήσεως να διενεργούν νέο πλήρη έλεγχο, για κάθε πληθυσμό δαπανών, επί αντιπροσωπευτικού δείγματος των συναλλαγών που αποτέλεσαν το αντικείμενο επιτόπιου ελέγχου από τον οργανισμό πληρωμής. Το δείγμα αυτό περιλαμβάνει 110 έως 180

συναλλαγές ανά πληθυσμό. Ο έλεγχος επικυρώσεως δεν περιορίζεται σε εξακρίβωση της ποιότητας των επιτόπιων ελέγχων, αλλά καλύπτει όλη τη διαχείριση του φακέλου, από τη λήψη της αιτήσεως για ενίσχυση μέχρι τον υπολογισμό και την πραγματοποίηση της τελικής πληρωμής, συμπεριλαμβανομένης της επιβολής ενδεχόμενων κυρώσεων.

54 Στο πλαίσιο αυτό, αφενός, επισημαίνεται ότι, κατά την αρχική εφαρμογή σε κάθε κράτος μέλος αυτού του συστήματος ενισχυμένων εχεγγύων, που εξαρτά την επικύρωση, εκ μέρους του οργανισμού πιστοποιήσεως, του ποσοστού σφάλματος των στατιστικών στοιχείων ελέγχου από νέες σημαντικές απαιτήσεις, εναπόκειται στην Επιτροπή να εκθέσει κατά τρόπο σαφή και ρητό τους ακριβείς λόγους της ενδεχόμενης απορρίψεως του υπολογισμού του κινδύνου απωλειών που προτείνουν οι εθνικές αρχές, με το σκεπτικό ότι ο υπολογισμός αυτός στηρίζεται σε στατιστικά στοιχεία ελέγχου τα οποία δεν είχαν πιστοποιηθεί σύμφωνα με τις νέες κατευθυντήριες οδηγίες.

55 Αφετέρου, οι κατευθυντήριες οδηγίες του σημειώματος της 19ης Ιανουαρίου 2010 δεν στερούν από τα κράτη μέλη τη δυνατότητα να προτείνουν επιμέρους αξιολόγηση του δημοσιονομικού αντικτύπου έκαστης των διαπιστωθεισών ελλείψεων (βλ. σκέψη 61 κατωτέρω). Πράγματι, η επιλογή της μεθόδου του κατά παρεκβολή υπολογισμού, με βάση τα στοιχεία που αποτέλεσαν το αντικείμενο ενισχυμένων εχεγγύων σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες του σημειώματος της 19ης Ιανουαρίου 2010, είναι προαιρετική για τα κράτη μέλη, όπως εξάλλου σαφώς προκύπτει από το εν λόγω σημείωμα.

56 Ως εκ τούτου, στον βαθμό που δεν απαιτείται να καταβάλει δυσανάλογη προσπάθεια, εναπόκειται καταρχήν στην Επιτροπή να εξετάσει, σύμφωνα με το άρθρο 52 του κανονισμού 1306/2013, την επιμέρους αξιολόγηση του δημοσιονομικού αντικτύπου των διαφόρων διαπιστωθεισών ελλείψεων, που προτείνεται, κατά περίπτωση, από το κράτος μέλος, και να αιτιολογήσει επαρκώς κατά νόμο την ενδεχόμενη απόρριψη αυτής της μεθόδου υπολογισμού του ύψους της δημοσιονομικής διορθώσεως. Ακόμη και μία συνοπτική αιτιολογία της απορρίψεως αυτής ικανοποιεί καταρχήν την υποχρέωση αιτιολογήσεως, σύμφωνα με την παρατεθείσα νομολογία στις σκέψεις 42 έως 45 και 47 έως 49 ανωτέρω.

57 Τρίτον, και ανεξαρτήτως της προτεινόμενης μεθόδου υπολογισμού, η ανάγκη αρκούντως σαφούς αιτιολογίας επιβάλλεται ειδικότερα έναντι των κρατών μελών, τα οποία οφείλουν να ενεργούν σε συνεργασία με την Επιτροπή προκειμένου να διασφαλιστεί, αφενός, ότι οι πραγματοποιηθείσες δαπάνες στο πλαίσιο των καθεστώτων υποστηρίξεως των γεωργών είναι σύμφωνες προς τους κανόνες της Ένωσης και, αφετέρου, ότι, σε περίπτωση παρατυπιών, η έκταση του κινδύνου για τα Ταμεία της Ένωσης μπορεί να καθοριστεί κατά το δυνατόν ακριβέστερα. Επιπλέον, μια τέτοια υποχρέωση αιτιολογήσεως συνάδει προς τις κατευθυντήριες οδηγίες του εγγράφου VI/5330/97, σύμφωνα με το οποίο κατ' ουσίαν η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις βελτιώσεις που επέφεραν τα κράτη μέλη στο σύστημά τους ελέγχου και υπογραμμίζει συναφώς ότι «η εκκαθάριση πρέπει να έχει μάλλον αποτρεπτικό και διορθωτικό χαρακτήρα, παρά να νοείται ως μέσο επιβολής κυρώσεως, και να συνοδεύεται από κατάλληλες διαδικαστικές εγγυήσεις όταν οι διορθώσεις καθίστανται αναπόφευκτες».

58 Υπό το πρίσμα των αρχών αυτών επιβάλλεται να εξετασθούν οι προεκτεθείσες στη σκέψη 41 τρεις αιτιάσεις της Ρουμανίας, με τις οποίες προβάλλεται έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά, καταρχάς, την απόρριψη από την Επιτροπή της επιμέρους αξιολογήσεως, από τις εθνικές αρχές, του δημοσιονομικού αντικτύπου εκάστης των ελλείψεων, ακολούθως, την άρνησή της να εφαρμόσει τη μέθοδο του κατά παρεκβολή υπολογισμού και, τέλος, την επιλογή της να εφαρμόσει κατ' αποκοπήν διορθωτικό συντελεστή 10 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 και συντελεστή 5 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010.

Επί της αιτιολογίας σχετικά με την απόρριψη της επιμέρους αξιολογήσεως του δημοσιονομικού αντικτύπου των διαφόρων ελλείψεων

59 Με τα υπομνήματά της η Ρουμανία προβάλλει ότι η απόρριψη από την Επιτροπή της επιμέρους αξιολογήσεως των διαφόρων ελλείψεων δεν αιτιολογείται. Απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η Ρουμανία επιβεβαίωσε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι είχε αρχικώς προτείνει, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, την επιμέρους αξιολόγηση των κινδύνων απωλειών για τον προϋπολογισμό της Ένωσης που προκαλεί έκαστη των διαπιστωθεισών ελλείψεων. Αποκλειστικώς και μόνο λόγω της μη συνεκτιμήσεως από την Επιτροπή των υπολογισμών που προσκόμισαν οι ρουμανικές αρχές για την αξιολόγηση του δημοσιονομικού αντικτύπου της πλειονότητας των ελλείψεων, οι αρχές αυτές πρότειναν, στο πλαίσιο του συμβιβασμού, να εφαρμοστεί η μέθοδος του κατά παρεκβολή υπολογισμού με βάση τα στατιστικά στοιχεία ελέγχου. Αντιθέτως προς τα επιχειρήματα της Επιτροπής κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η μη απάντηση εκ μέρους των ρουμανικών αρχών στην αίτηση παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών επί συγκεκριμένων σημείων, ειδικότερα ως προς την έλλειψη G, η οποία αφορά τον χειρισμό των διαφορών ως προς την έκταση που δεν υπερέβαιναν 3 % (βλ. σκέψη 19 ανωτέρω), την οποία απηύθυνε η Επιτροπή με το έγγραφο της 17ης Ιανουαρίου 2013 που περιείχε τα συμπεράσματα της διμερούς συναντήσεως της 1ης Ιουνίου 2012, δεν σήμαινε ότι η Ρουμανία είχε αποσύρει την πρόταση για επιμέρους αξιολόγηση.

60 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι ήταν θεωρητικώς δυνατό να προβεί σε επιμέρους αξιολόγηση του δημοσιονομικού αντικτύπου των διαφόρων διαπιστωθεισών ελλείψεων, πλην όμως διευκρίνισε, χωρίς να αντικρουστεί στο σημείο αυτό από τη Ρουμανία, ότι είχε απορρίψει, στο πλαίσιο της διμερούς συναντήσεως, την προταθείσα από τις ρουμανικές αρχές επιμέρους αξιολόγηση του δημοσιονομικού αντικτύπου εκάστης των ελλείψεων. Καθόσον οι εν λόγω αρχές δεν απήντησαν σε ορισμένα ερωτήματά της και δεν συνέχισαν να επιχειρηματολογούν, ιδίως στο πλαίσιο του συμβιβασμού, υπέρ της μεθόδου υπολογισμού που στηριζόταν σε επιμέρους αξιολόγηση, η Επιτροπή θεώρησε ότι οι εν λόγω αρχές είχαν αποσύρει την πρόταση για εφαρμογή της μεθόδου αυτής. Επομένως, τα σχετικά με αυτήν την επιμέρους αξιολόγηση επιχειρήματα, τα οποία προέβαλε η Ρουμανία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, είναι αλυσιτελή.

61 Συναφώς, πρώτον, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού 1306/2013, η Επιτροπή στηρίζει τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ένωσης στον προσδιορισμό των αδικαιολογήτως δαπανηθέντων ποσών και ότι, σε περίπτωση που ο υπολογισμός των εν λόγω ποσών απαιτεί δυσανάλογη προσπάθεια, δύναται να εφαρμόζει διορθώσεις κατά παρεκβολή ή κατ' αποκοπήν. Συνάγεται ότι ο υπολογισμός της διορθώσεως ο οποίος στηρίζεται σε επιμέρους αξιολόγηση του δημοσιονομικού αντικτύπου των διαφόρων ελλείψεων, με βάση τις πληροφορίες που παρείχε το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, είναι καταρχήν επιτρεπτός, όταν αυτή η επιμέρους αξιολόγηση δεν απαιτεί δυσανάλογη προσπάθεια.

62 Δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί αν οι ρουμανικές αρχές απέσυραν την πρόταση για επιμέρους αξιολόγηση, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή.

63 Διαπιστώνεται, συναφώς, πρώτον, ότι η μη απάντηση εκ μέρους των ρουμανικών αρχών σε ορισμένες αιτήσεις της Επιτροπής για παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών δεν αρκεί ώστε να θεωρηθεί ότι οι εν λόγω αρχές απέσυραν την πρόταση υπολογισμού του συντελεστή διορθώσεως με βάση την επιμέρους αξιολόγηση του δημοσιονομικού αντικτύπου των διαφόρων ελλείψεων.

64 Δεύτερον, από την εξέταση της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η Ρουμανία απέσυρε ρητώς την πρόταση εφαρμογής μεθόδου υπολογισμού για κάθε επιμέρους έλλειψη.

65 Τρίτον, όσον αφορά το ζήτημα αν οι ρουμανικές αρχές απέσυραν σιωπηρώς την πρόταση επιμέρους αξιολογήσεως των δημοσιονομικών συνεπειών των διαφόρων ελλείψεων, αφενός, παρατηρείται ότι, μετά την απόρριψη από την Επιτροπή, κατά τη διμερή συνάντηση, της επιμέρους αξιολογήσεως του δημοσιονομικού αντικτύπου των διαφόρων ελλείψεων στην οποία είχαν προβεί οι ρουμανικές αρχές,

οι εν λόγω αρχές δεν παρουσίασαν ακριβέστερη επιμέρους αξιολόγηση του δημοσιονομικού αντικτύπου των ελλείψεων αυτών στην απάντησή τους της 18ης Μαρτίου 2013 επί των συμπερασμάτων της διμερούς συναντήσεως, ως απάντηση προς τις αιτήσεις της Επιτροπής για παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών της 17ης Ιανουαρίου 2013 ή κατά τη συνέχιση της διαδικασίας.

66 Επιπλέον, στο έγγραφό τους περί αιτήσεως συμβιβασμού της 4ης Οκτωβρίου 2013 (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω), οι ρουμανικές αρχές δεν επικαλέστηκαν, υπό τον τίτλο «Δημοσιονομικές συνέπειες», μέθοδο υπολογισμού αφορώσα την κάθε επιμέρους έλλειψη. Η μέθοδος υπολογισμού του κινδύνου απωλειών για τα Ταμεία η οποία προτείνεται σε αυτό το τμήμα του εγγράφου της 4ης Οκτωβρίου 2013 αφορά υπολογισμό για το σύνολο των ελλείψεων και στηρίζεται σε μέθοδο κατά παρεκβολή υπολογισμού των ποσοστών σφάλματος που απορρέουν από τα στατιστικά στοιχεία ελέγχου. Οι ρουμανικές αρχές επισήμαναν ότι οι κίνδυνοι οι οποίοι οφείλονταν σε ορισμένες ελλείψεις βρίσκονταν χαμηλότερα του ορίου σημαντικότητας και αντικατόπτριζαν τις πραγματοποιηθείσες ανακτήσεις. Βάσει των στοιχείων αυτών, οι ρουμανικές αρχές πρότειναν ρητώς, εν κατακλείδι, την εφαρμογή της μεθόδου του κατά παρεκβολή υπολογισμού, η οποία είχε ήδη εφαρμοστεί όσον αφορά το έτος υποβολής αιτήσεων 2008 και συνεπαγόταν διορθωτικό συντελεστή έως 5,5 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 και 3,99 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010.

67 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η διαδικασία συμβιβασμού επικεντρώθηκε στη μέθοδο του κατά παρεκβολή υπολογισμού. Συγκεκριμένα, από την έκθεση του οργάνου συμβιβασμού, η οποία συντάχθηκε στις 21 Μαρτίου 2014 (βλ. σκέψεις 12 και 13 ανωτέρω), προκύπτει ότι οι συστάσεις τις οποίες διατύπωσε το εν λόγω όργανο είχαν ως αποκλειστικό σκοπό την επίτευξη προσεγγίσεως των διαφορετικών θέσεων που υποστήριζαν τα μέρη κατά την ακρόασή τους, ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής της προαναφερθείσας μεθόδου του κατά παρεκβολή υπολογισμού, όσον αφορά τα έτη υποβολής αιτήσεων 2009 και 2010.

68 Αφετέρου, πρέπει, ωστόσο, να παρατηρηθεί ότι, στο πρώτο τμήμα της αιτήσεώς τους συμβιβασμού της 4ης Οκτωβρίου 2013 (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω), που αφορά την επιμέρους εξέταση των διαφόρων διαπιστωθεισών ελλείψεων, οι ρουμανικές αρχές επανέλαβαν τα συμπεράσματά τους που αφορούσαν κατ' ουσίαν τον περιορισμένο χαρακτήρα των δημοσιονομικών συνεπειών εκάστης των ελλείψεων. Όσον αφορά ειδικότερα τον υπολογισμό του δημοσιονομικού αντικτύπου της ελλείψεως Α, σχετικά με τις αδυναμίες του ΣΑΑ-ΣΓΠ (βλ. σκέψεις 18 και 23 ανωτέρω), οι αρχές αυτές επικαλέστηκαν μέθοδο συγκριτικού υπολογισμού των στοιχείων του ΣΑΑ-ΣΓΠ του επόμενου έτους η οποία είναι νέα σε σχέση με τα στοιχεία που παρουσίασαν στην από 18 Μαΐου 2012 απάντησή τους στην πρόσκληση για τη διμερή συνάντηση καθώς και στην από 18 Μαρτίου 2013 απάντησή τους στα συμπεράσματα της συναντήσεως αυτής.

69 Τέταρτον, στη συνοπτική έκθεση, η Επιτροπή ανέφερε, για έκαστη των ελλείψεων Α, Ε, F, G και Ι, την επιμέρους αξιολόγηση του κινδύνου απωλειών για τα Ταμεία στην οποία προέβησαν οι ρουμανικές αρχές (βλ. σκέψεις 17 έως 19 ανωτέρω), όπερ αποδεικνύει ότι η ίδια η Επιτροπή δεν θεωρούσε, κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι ρουμανικές αρχές είχαν αποσύρει την πρόταση για εφαρμογή μιας τέτοιας μεθόδου υπολογισμού.

70 Κατόπιν των ανωτέρω, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η Ρουμανία είχε αποσύρει την πρότασή της εφαρμογής μεθόδου επιμέρους υπολογισμού των κινδύνων που διέτρεχαν τα Ταμεία, ανά έλλειψη.

71 Υπό τις συνθήκες αυτές, εναπέκειτο στην Επιτροπή να λάβει θέση, στην προσβαλλόμενη απόφαση ή στη συνοπτική έκθεση που τη συνόδευε, επί όλων των στοιχείων της επιμέρους αξιολογήσεως τα οποία επικαλέσθηκαν οι ρουμανικές αρχές κατά τη διοικητική διαδικασία και να αιτιολογήσει την απόρριψή τους.

72 Προς τον σκοπό αυτό θα ήταν αρκετό να επισημάνει συνοπτικώς η Επιτροπή τους κύριους λόγους της αρνήσεώς της να χρησιμοποιήσει τη μέθοδο επιμέρους αξιολογήσεως των κινδύνων απωλειών που ενείχαν οι διάφορες ελλείψεις, την οποία πρότειναν οι ρουμανικές αρχές ως μέθοδο αξιολογήσεως εναλλακτική της μεθόδου του κατά παρεκβολή υπολογισμού, πριν οι αρχές αυτές επικεντρώσουν την επιχειρηματολογία τους στη δεύτερη μέθοδο, στο πλαίσιο του συμβιβασμού.

73 Ωστόσο, επιβάλλεται, εν προκειμένω, η διαπίστωση ότι, για τα δύο εξετασθέντα έτη υποβολής αιτήσεων 2009 και 2010, η συνοπτική έκθεση δεν περιέχει τέτοια αιτιολογία, έστω σύντομη. Πράγματι, για ορισμένο αριθμό ελλείψεων, η Επιτροπή περιορίσθηκε στη μνεία των υπολογισμών τους οποίους πραγματοποίησαν οι ρουμανικές αρχές, χωρίς να αιτιολογήσει την απόρριψή τους.

74 Καταρχάς, ως προς την έλλειψη Α, η οποία αφορά βασικό έλεγχο, η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε την απόρριψη της μεθόδου που συνίστατο σε σύγκριση των στοιχείων του έτους N με τα στοιχεία του έτους N + 1 (βλ. σκέψη 68 ανωτέρω). Ωστόσο, σύμφωνα με τις ρουμανικές αρχές, η σύγκριση των στοιχείων του ΣΑΑ-ΣΓΠ του έτους υποβολής αιτήσεων 2009 με εκείνα του 2010 καταδεικνύει ότι οι μειώσεις των εκτάσεων έπειτα από την ενημέρωση του ΣΑΑ-ΣΓΠ ανέρχονταν μόλις σε 2,3 %. Ως προς τη σύγκριση των στοιχείων του έτους υποβολής αιτήσεων 2010 με εκείνα του 2011, επισήμανε ότι η μειωθείσα έκταση έπειτα από την ενημέρωση του ΣΑΑ-ΣΓΠ ήταν 1,88 %, ήτοι χαμηλότερη από το όριο σημαντικότητας του 2 %.

75 Βεβαίως, από τον πίνακα που αφορά τις βελτιώσεις των ορθοφωτογραφιών του ΣΑΑ-ΣΓΠ που περιλαμβάνονται στη συνοπτική έκθεση προκύπτει ότι, ως προς τα στοιχεία του έτους υποβολής αιτήσεων 2010, με τα οποία οι ρουμανικές αρχές είχαν συγκρίνει τα στοιχεία του έτους υποβολής αιτήσεων 2009, μεγάλο μέρος των εν λόγω ορθοφωτογραφιών είχε ακόμη ελλείψεις, καθώς οι βελτιώσεις αφορούσαν μόνον το 33 % περίπου αυτών. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν εξέθεσε με σαφήνεια, στη συνοπτική έκθεση ή στην αλληλογραφία της με τις ρουμανικές αρχές κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, τους λόγους για τους οποίους έκρινε, παρά τις μικρές βελτιώσεις του ΣΑΑ-ΣΓΠ και τους διασταυρωτικούς διοικητικούς ελέγχους, ότι δεν ήταν δυνατό να γίνει επιμέρους αξιολόγηση σύμφωνα με την προταθείσα μέθοδο συγκρίσεως του δημοσιονομικού αντικτύπου της ελλείψεως Α για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009. Εξάλλου, όσον αφορά το έτος υποβολής αιτήσεων 2010, η Επιτροπή δεν προέβαλε κανένα στοιχείο σχετικό με την ποιότητα των ορθοφωτογραφιών του ΣΑΑ-ΣΓΠ για το έτος υποβολής αιτήσεων 2011, με τις οποίες οι ρουμανικές αρχές είχαν συγκρίνει τα στοιχεία του 2010.

76 Περαιτέρω, όσον αφορά το έτος υποβολής αιτήσεων 2009, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη, ιδίως καθόσον η Επιτροπή αρνείται να λάβει υπόψη, για τον υπολογισμό των ποσών που πρέπει να αποκλειστούν από τη χρηματοδότηση της Ένωσης, την προταθείσα από τις ρουμανικές αρχές επιμέρους αξιολόγηση των ελλείψεων Ε, F και G οι οποίες διαπιστώθηκαν αποκλειστικώς για το συγκεκριμένο έτος υποβολής αιτήσεων (βλ. σκέψεις 18, 19 και 69 ανωτέρω).

77 Συγκεκριμένα, ως προς την έλλειψη Ε, η οποία αφορά εσφαλμένη επεξεργασία των αποτελεσμάτων της τηλεπισκοπήσεως, και την έλλειψη G, η οποία αφορά τον χειρισμό των διαφορών ως προς την έκταση που δεν υπερέβαιναν το 3 %, η Επιτροπή περιορίσθηκε, στη συνοπτική έκθεση, να αναφερθεί στα αποτελέσματα του υπολογισμού από τις ρουμανικές αρχές του αντίστοιχου δημοσιονομικού αντικτύπου τους, χωρίς να επισημάνει με σαφήνεια τους λόγους για τους οποίους αμφισβητούσε την αξιοπιστία των υπολογισμών αυτών. Οι ρουμανικές αρχές είχαν αξιολογήσει τον δημοσιονομικό αντίκτυπο της ελλείψεως Ε σε 856 159,59 ευρώ και εκείνον την ελλείψεως G σε 5 478,03 ευρώ.

78 Για την έλλειψη F, η οποία αφορά τον συνυπολογισμό μη επιλέξιμων εκτάσεων, η Επιτροπή αναγνωρίζει ρητώς ότι η έλλειψη αυτή έχει μόνον περιορισμένο δημοσιονομικό αντίκτυπο, όπως προκύπτει από την αξιολόγηση την οποία πραγματοποίησαν οι ρουμανικές αρχές. Οι αρχές αυτές είχαν εκτιμήσει ότι ο εν λόγω αντίκτυπος δεν ήταν σημαντικός, διότι η συνολική έκταση που έγινε δεκτή λόγω του συνυπολογισμού μη επιλέξιμων εκτάσεων ανερχόταν σε 646,41 εκτάρια. Η Επιτροπή δεν αντλεί, όμως, οποιοδήποτε συμπέρασμα εξ αυτού όσον αφορά τον υπολογισμό του ύψους της

δημοσιονομικής διορθώσεως, και κατ' ουσίαν απλώς δηλώνει ότι εμμένει στη θέση της σχετικά με την ύπαρξη της ελλείψεως F, που επέφερε το 2009 την παράτυπη αποδοχή δηλώσεων μεγαλύτερων εκτάσεων από τις πραγματικές.

79 Αντιθέτως, η απόρριψη της αξιολογήσεως του δημοσιονομικού κινδύνου που ενέχει η έλλειψη I, σχετικά με την αποδοχή μη επιλέξιμων εκτάσεων, αιτιολογείται επαρκώς κατά νόμο. Στη συνοπτική έκθεση, η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι ρουμανικές αρχές παρουσίασαν έναν υπολογισμό του απορρέοντος από την εν λόγω έλλειψη δημοσιονομικού κινδύνου, ο οποίος ανερχόταν σε 88 465,14 ευρώ. Η Επιτροπή αναφέρει, όμως, συναφώς ότι ο δημοσιονομικός κίνδυνος που απέρρεε από το δείγμα που έλεγξαν οι ελεγκτές της κατά τον λογιστικό έλεγχο δεν μπορούσε να αναχθεί στον συνολικό πληθυσμό, όπως είχαν πράξει οι ρουμανικές αρχές.

80 Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, η αιτίαση περί ανεπαρκούς αιτιολογήσεως της απορρίψεως της μεθόδου επιμέρους αξιολογήσεως των διαφόρων ελλείψεων είναι βάσιμη, όσον αφορά, αφενός, την έλλειψη A για τα έτη υποβολής αιτήσεων 2009 και 2010 και, αφετέρου, τις ελλείψεις E, F και G για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009.

Επί της αιτιολογίας σχετικά με την άρνηση εφαρμογής της μεθόδου του κατά παρεκβολή υπολογισμού, με βάση το ποσοστό σφάλματος των στατιστικών στοιχείων ελέγχου

81 Η Ρουμανία υπενθυμίζει ότι, όταν πρότεινε, στο πλαίσιο της διαδικασίας συμβιβασμού, την εφαρμογή της μεθόδου του κατά παρεκβολή υπολογισμού, όπως είχε ήδη εφαρμοστεί ως προς το έτος υποβολής αιτήσεων 2008, η Επιτροπή δήλωσε, όπως το επιβεβαιώνει η έκθεση του οργάνου συμβιβασμού (σημεία 4 και 5 της εκθέσεως), ότι η μέθοδος αυτή ήταν καταρχήν επιτρεπτή, αλλά ότι δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για τα έτη υποβολής αιτήσεων 2009 και 2010.

82 Η Ρουμανία προσάπτει, επομένως, στην Επιτροπή ότι δεν αιτιολόγησε, τόσο κατά τη διοικητική διαδικασία όσο και με την προσβαλλόμενη απόφαση, την άρνησή της να εφαρμόσει, σύμφωνα με την προηγούμενη πρακτική, την προαναφερθείσα μέθοδο υπολογισμού τόσο για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 όσο και γα το έτος υποβολής αιτήσεων 2010.

Ως προς το έτος υποβολής αιτήσεων 2009

83 Όσον αφορά το έτος υποβολής αιτήσεων 2009, από την έκθεση του οργάνου συμβιβασμού προκύπτει ότι η Επιτροπή απέρριψε τον υπολογισμό του κινδύνου απωλειών για τα Ταμεία με βάση τη μέθοδο κατά παρεκβολή, την οποία πρότειναν οι ρουμανικές αρχές, υποστηρίζοντας, μεταξύ άλλων, ότι ο υπολογισμός αυτός δεν κάλυπτε όλες τις ελλείψεις και δεν λάμβανε υπόψη τις μη επιβληθείσες κυρώσεις. Περαιτέρω, η Επιτροπή στηρίχθηκε στο ότι ο οργανισμός πιστοποιήσεως ανέφερε όριο σφάλματος ανώτερο του 2,7 % για το έτος 2009.

84 Στην επίσημη ανακοίνωση της 21ης Αυγούστου 2013, αμέσως πριν την αίτηση συμβιβασμού (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω), η Επιτροπή είχε ήδη ανακοινώσει ότι ο οργανισμός πιστοποιήσεως «είχε διατυπώσει στην έκθεσή του γνώμη χωρίς επιφύλαξη όσον αφορά τον πληθυσμό ΕΓΤΕ που καλύπτεται από το ΟΣΔΕ», αλλά ότι, «[π]άντως, [είχε] καταδείξει την ύπαρξη ενδεχόμενου ουσιαστικού σφάλματος στις στατιστικές σχετικά με τον πληθυσμό του ΕΓΤΕ που καλύπτεται από το ΟΣΔΕ, δεδομένων των αποκλίσεων που διαπιστώθηκαν, [δηλαδή] πολύ πιθανό ποσοστό σφάλματος 0,9 % (κάτω του ορίου σημαντικότητας 2 %), αλλά με ανώτατο όριο σφάλματος 2,7 %». Στη συνοπτική έκθεση (σημείο 12.12.2), η Επιτροπή επανέλαβε κατ' ουσίαν το επιχείρημα αυτό υπό διατύπωση πανομοιότυπη με την περιλαμβανόμενη στο προαναφερθέν χωρίο της ανακοινώσεως της 21ης Αυγούστου 2013.

85 Ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η Ρουμανία υποστήριξε, στο δικόγραφο της προσφυγής, ότι εναπέκειτο στην Επιτροπή, βάσει της υποχρεώσεώς της αιτιολογήσεως, αφενός, να προσδιορίσει τις ελλείψεις οι οποίες δεν καλύπτονταν από τον προταθέντα υπολογισμό κατά παρεκβολή. Αφετέρου, η Επιτροπή όφειλε να επεξηγήσει γιατί δεν είχε προβεί σε εναλλακτικό υπολογισμό με βάση την ως άνω μέθοδο του κατά παρεκβολή υπολογισμού την οποία δεχόταν, λαμβάνοντας υπόψη τις ελλείψεις που δεν καλύπτονταν από τον υπολογισμό που είχαν πραγματοποιήσει οι ρουμανικές αρχές. Εξάλλου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Ρουμανία υποστήριξε ότι η απαίτηση περί πιστοποιήσεως την οποία επικαλέσθηκε η Επιτροπή άρχισε να ισχύει από το έτος υποβολής αιτήσεων 2010.

86 Η Επιτροπή παρέβη, επομένως, την υποχρέωσή της αιτιολογήσεως, παραλείποντας να δικαιολογήσει τη μη συνεκτίμηση των επιχειρημάτων τα οποία προέβαλαν οι ρουμανικές αρχές, σχετικά με τον κατά παρεκβολή υπολογισμό του ύψους της δημοσιονομικής διορθώσεως. Επιπλέον, αυτή η έλλειψη αιτιολογίας, τόσο κατά τη διοικητική διαδικασία όσο και στην προσβαλλόμενη απόφαση, στέρησε από το Ρουμανικό Δημόσιο τις εγγυήσεις των οποίων απολαύουν τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ώστε να αναπτύσσουν την άποψή τους (απόφαση της 7ης Ιουνίου 2013, Πορτογαλία κατά Επιτροπής, T-2/11, EU:T:2013:307, σκέψη 54).

87 Δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι, για το έτος υποβολής αιτήσεων 2008, η Επιτροπή είχε δεχθεί την εφαρμογή της μεθόδου του κατά παρεκβολή υπολογισμού, όπως είχε προτείνει η Ρουμανία και για τα έτη υποβολής αιτήσεων 2009 και 2010, τα οποία εξετάζονται εν προκειμένω.

88 Ωστόσο, η θέση των διαδίκων διαφοροποιείται όσον αφορά το αν, εν προκειμένω, η Επιτροπή μετέβαλε, ιδίως για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009, τις απαιτήσεις της σε σύγκριση με το έτος υποβολής αιτήσεων 2008, όσον αφορά το σύστημα πιστοποιήσεως των πληροφοριών που παρέχουν οι εθνικές αρχές. Ούτε όμως η προσβαλλόμενη απόφαση ούτε τα υπομνήματα των διαδίκων ή τα έγγραφα τα οποία προσκόμισαν περιέχουν έστω και ελάχιστη ένδειξη από την οποία να μπορεί να συναχθεί ποιο ήταν, κατά την Επιτροπή, το εφαρμοστέο σύστημα πιστοποιήσεως για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 και, ιδίως, αν το σύστημα αυτό ήταν όμοιο με εκείνο που εφαρμόστηκε για το έτος υποβολής αιτήσεων 2008.

89 Η Επιτροπή, στα υπομνήματά της, απλώς ανέφερε, χωρίς επεξηγήσεις, ότι, για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009, «το ποσοστό σφάλματος δεν είχε πιστοποιηθεί από τον οργανισμό πιστοποιήσεως». Μόνον στις γραπτές, και στη συνέχεια στις προφορικές, απαντήσεις της στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου ανέφερε ότι η Επιτροπή υποστήριξε ότι το σύστημα ενισχυμένων εχεγγύων έπρεπε να εφαρμοστεί από το έτος υποβολής αιτήσεων 2008.

90 Συγκεκριμένα, στις γραπτές απαντήσεις της στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή υποστήριξε ότι το σύστημα πιστοποιήσεως το οποίο προβλέπεται στο σημείωμα της 19ης Ιανουαρίου 2010 δεν είχε μεταβληθεί μεταξύ των ετών υποβολής αιτήσεων 2008 και 2010. Δήλωσε ότι, για το έτος υποβολής αιτήσεων 2008, «το ποσοστό σφάλματος [είχε] πιστοποιηθεί σύμφωνα με τις οδηγίες της». Η Επιτροπή διευκρίνισε συναφώς ότι ο συμβιβασμός ζητήθηκε από τις ρουμανικές αρχές μόλις το 2010 και ότι ο κίνδυνος για τον προϋπολογισμό της Ένωσης είχε υπολογισθεί στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας συμβιβασμού. Η Ρουμανία γνώριζε, επομένως, το περιεχόμενο του σημειώματος της 19ης Ιανουαρίου 2010, το οποίο είχε ήδη εξετασθεί από τα κράτη μέλη το 2009, και, ως εκ τούτου, ήταν σε θέση να εφαρμόσει το σύστημα ενισχυμένων εχεγγύων ήδη από το έτος υποβολής αιτήσεων 2008.

91 Υπό τις συνθήκες αυτές, όσον αφορά το έτος υποβολής αιτήσεων 2009, η Επιτροπή έκρινε ότι το σύστημα ενισχυμένων εχεγγύων, το οποίο προβλέπεται στο σημείωμα της 19ης Ιανουαρίου 2010, μπορούσε να εφαρμοστεί ώστε να διασφαλιστεί η αξιοπιστία των στατιστικών στοιχείων ελέγχου για τους σκοπούς του κατά παρεκβολή υπολογισμού της δημοσιονομικής διορθώσεως, όπως για το έτος υποβολής αιτήσεων 2008. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι τα αριθμητικά στοιχεία για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 δεν ήταν διαθέσιμα πριν από τη 15η Ιουλίου 2010, σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 796/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη

θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται από τους κανονισμούς του Συμβουλίου (ΕΚ) 1782/2003 και (ΕΚ) 73/2009, καθώς και για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) 479/2008 του Συμβουλίου (ΕΕ 2004, L 141, σ. 18). Η Επιτροπή συνήγαγε εξ αυτών το συμπέρασμα ότι το σύστημα ενισχυμένων εχεγγύων μπορούσε να εφαρμοστεί στα αριθμητικά στοιχεία για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009.

92 Περαιτέρω, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι το σύστημα ενισχυμένων εχεγγύων είχε προαιρετικό χαρακτήρα (βλ. σκέψεις 53 και 60 ανωτέρω). Παρά ταύτα, η Επιτροπή επισήμανε ότι θεωρούσε ότι, όταν κράτος μέλος δεν επιλέγει την εφαρμογή του συστήματος αυτού, δεν μπορεί να στηριχθεί στα στατιστικά στοιχεία ελέγχου του οργανισμού πληρωμών, επί των οποίων στηρίζεται η μέθοδος του κατά παρεκβολή υπολογισμού.

93 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Ρουμανία αμφισβήτησε ότι το σύστημα ενισχυμένων εχεγγύων, το οποίο προβλέπεται στο σημείωμα της 19ης Ιανουαρίου 2010, είχε εφαρμοστεί για το έτος αιτήσεων 2008. Ενέμεινε στο ότι δεν είχε επιλέξει την εφαρμογή του συστήματος αυτού ούτε για το έτος υποβολής αιτήσεων 2008 ούτε για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009.

94 Επίσης, η Ρουμανία υποστηρίζει ότι, ελλείψει σαφών και προβλέψιμων κανόνων, απλώς και μόνον το γεγονός ότι το σημείωμα της 19ης Ιανουαρίου 2010 είχε ήδη συζητηθεί μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής το 2009 και ότι τα στατιστικά στοιχεία ελέγχου για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009, που καταρτίστηκαν από τον ΑΡΙΑ, δεν ήταν διαθέσιμα πριν από την 15η Ιουλίου 2010 δεν σήμαινε ότι το σύστημα ενισχυμένων εχεγγύων εφαρμοζόταν ήδη το 2010, στο πλαίσιο της πιστοποιήσεως αυτών των στατιστικών στοιχείων ελέγχου.

95 Αντιθέτως προς τα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η συνοπτική έκθεση σχετικά με τις δημοσιονομικές διορθώσεις για το έτος υποβολής αιτήσεων 2008 την οποία προσκόμισε το εν λόγω θεσμικό όργανο ως παράρτημα των γραπτών απαντήσεων στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου δεν περιέχει ενδείξεις σχετικές με το είδος της πιστοποιήσεως που είχε εφαρμοστεί στη Ρουμανία και είχε εγκριθεί από την Επιτροπή, όσον αφορά το εν λόγω έτος υποβολής αιτήσεων. Στην έκθεση αυτή (σημείο 12.4.5), σε αντίθεση με τις συνοπτικές εκθέσεις για τα έτη υποβολής αιτήσεων 2009 και 2010 (βλ. σκέψη 84 ανωτέρω και σκέψη 107 κατωτέρω), η Επιτροπή δεν αναφέρει το ανώτατο ποσοστό σφάλματος των στατιστικών στοιχείων ελέγχου το οποίο υπολόγισε ο οργανισμός πιστοποιήσεως. Αναφέρει μόνον ότι ο οργανισμός αυτός, στον οποίο ανατέθηκε από τη Ρουμανία μετά τον συμβιβασμό να επαληθεύσει την αξιοπιστία των στατιστικών στοιχείων ελέγχου προκειμένου να αποδείξει ότι ο κίνδυνος απωλειών για τα Ταμεία ήταν μικρότερος από τη διόρθωση 10 % την οποία πρότεινε η Επιτροπή, είχε επιβεβαιώσει ότι «τα διαφορετικά ποσοστά σφάλματος που προκύπτουν από αυτά τα στατιστικά στοιχεία ελέγχου, όσον αφορά τα διαφορετικά καθεστώτα ενισχύσεων με βάση την έκταση, δεν ήταν εσφαλμένα σε σημαντικό βαθμό». Εξ αυτού είναι δυνατό να συναχθεί αποκλειστικώς και μόνον ότι η απόκλιση μεταξύ του ποσοστού σφάλματος που υπολόγισε ο οργανισμός πληρωμών και εκείνου που υπολόγισε ο οργανισμός πιστοποιήσεως δεν υπερέβαινε το επιτρεπόμενο από την Επιτροπή περιθώριο ανοχής.

96 Περαιτέρω, η επιχειρηματολογία της Επιτροπής, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σύμφωνα με την οποία προέκυπτε σαφώς από το σημείωμα της 19ης Ιανουαρίου 2010 (βλ. σκέψη 53 ανωτέρω) ότι το εκεί προβλεπόμενο σύστημα ενισχυμένων εχεγγύων εφαρμόστηκε από το έτος υποβολής αιτήσεων 2008, δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Συγκεκριμένα, σε αυτό το σημείωμα, η Επιτροπή υπενθυμίζει καταρχάς ότι, από το οικονομικό έτος 2008, το οποίο αντιστοιχεί στο έτος υποβολής αιτήσεων 2007, οι οργανισμοί πιστοποιήσεως ήταν υποχρεωμένοι να επαληθεύσουν και επικυρώσουν τα στατιστικά στοιχεία των δαπανών του ΕΓΤΕ που καλύπτονταν από το ΟΣΔΕ και των δαπανών του ΕΓΤΑΑ, προκειμένου να παράσχουν εχέγγυα στην Επιτροπή σχετικά με την αξιοπιστία των εν λόγω στατιστικών. Τούτο προϋποθέτει στην πράξη ότι οι οργανισμοί πιστοποιήσεως λαμβάνουν υπόψη, στα αποτελέσματα των ελέγχων που κοινοποιούνται στην Επιτροπή, τις λεπτομερείς πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους οι οργανισμοί πληρωμών και ότι γνωμοδοτούν επί της ποιότητας των

επιτόπιων ελέγχων διενεργώντας εκ νέου τουλάχιστον δέκα από τους ελέγχους αυτούς για κάθε κατηγορία δαπανών. Ακολούθως, η Επιτροπή υπογραμμίζει, στο ίδιο σημείωμα, ότι, κατόπιν των επικρίσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με τον ανεπαρκή χαρακτήρα των ελέγχων με τους οποίους ήταν επιφορτισμένοι οι οργανισμοί πιστοποιήσεως, το εν λόγω σημείωμα περιλαμβάνει προτάσεις για την ενίσχυση του συστήματος πιστοποιήσεως.

97 Επομένως, λόγω της ελλείψεως ακρίβειας της συνοπτικής εκθέσεως σχετικά με το έτος υποβολής αιτήσεων 2008 (βλ. σκέψη 95 ανωτέρω), το Γενικό Δικαστήριο δεν δύναται να εξακριβώσει αν η Ρουμανία είχε επιλέξει το σύστημα ενισχυμένων εχεγγύων για το εν λόγω έτος υποβολής αιτήσεων.

98 Όσον αφορά το επίμαχο εν προκειμένω έτος υποβολής αιτήσεων 2009, σημειώνεται ότι η συνοπτική έκθεση, σχετικά με τα έτη υποβολής αιτήσεων 2009 και 2010, αναφέρεται στην παροχή ενισχυμένων εχεγγύων από τις ρουμανικές αρχές μόνο για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010, και όχι για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009. Πρέπει, επομένως, να σημειωθεί ότι, ανεξαρτήτως του αν οι κατευθυντήριες οδηγίες του σημειώματος της 19ης Ιανουαρίου 2010 εφαρμόζονταν ήδη, η Ρουμανία δεν είχε σε κάθε περίπτωση επιλέξει το προβλεπόμενο στο εν λόγω σημείωμα σύστημα ενισχυμένων εχεγγύων για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009.

99 Στο πλαίσιο αυτό, όσον αφορά το έτος υποβολής αιτήσεων 2009, μόνη η επίκληση από την Επιτροπή, κατά τη διοικητική διαδικασία και στη συνοπτική έκθεση (βλ. σκέψη 84 ανωτέρω), πολύ πιθανού ποσοστού σφάλματος 0,9 % (κάτω από το όριο σημαντικότητας του 2 %), με ανώτατο όριο σφάλματος 2,7 %, δεν καθιστά δυνατό, στο πλαίσιο της εν εξελίξει μεταβολής της πρακτικής της με τις κατευθυντήριες οδηγίες που προβλέπει το σημείωμα της 19ης Ιανουαρίου 2010 (βλ. σκέψη 53 ανωτέρω), τον προσδιορισμό των απαιτήσεων στον τομέα της πιστοποιήσεως ούτε των ενδεχομένων κατευθυντηρίων οδηγιών που διευκρινίζουν τις απαιτήσεις αυτές, επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση προκειμένου να αμφισβητήσει την αξιοπιστία των στοιχείων που παρείχαν οι ρουμανικές αρχές. Επιπλέον, η επίπτωση του ανώτατου ποσοστού σφάλματος 2,7 % επί της αξιοπιστίας των στατιστικών στοιχείων ελέγχου δεν προκύπτει σαφώς από την προσβαλλόμενη απόφαση, στον βαθμό που ο οργανισμός πιστοποιήσεως είχε, εξάλλου, εκδώσει με την έκθεσή του «γνώμη χωρίς επιφύλαξη όσον αφορά τον πληθυσμό ΕΓΤΕ που καλύπτεται από το ΟΣΔΕ» και είχε θεωρήσει ότι το «πλέον πιθανό» ποσοστό σφάλματος ανερχόταν σε 0,9 %.

100 Επομένως, το όργανο συμβιβασμού είχε ήδη εκφράσει στην έκθεσή του την αδυναμία του να κατανοήσει τους λόγους για τους οποίους το ύψος της διορθώσεως για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 δεν μπορούσε να προσδιοριστεί ακριβέστερα, διά της εφαρμογής μεθόδου υπολογισμού παρόμοιας με την εγκριθείσα από την Επιτροπή για το έτος υποβολής αιτήσεων 2008 (βλ. σκέψη 13 ανωτέρω).

101 Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως ουδόλως καθιστά δυνατό να γίνει αντιληπτό ποιο ήταν, κατά την Επιτροπή, το σύστημα πιστοποιήσεως που έπρεπε να επιβάλουν τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη στους οργανισμούς πιστοποιήσεως, για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009, προκειμένου να γίνει δεκτό ότι τα ποσοστά σφάλματος των στατιστικών στοιχείων ελέγχου τα οποία υπολόγισαν οι οργανισμοί τους πληρωμής ήταν αρκούντως αξιόπιστα και μπορούσαν, επομένως, ορθώς να χρησιμοποιηθούν ως βάση για τον υπολογισμό των δημοσιονομικών διορθώσεων.

102 Πρέπει να προστεθεί ότι τα κριτήρια τα οποία εφάρμοσε η Επιτροπή ως προς το σύστημα πιστοποιήσεως, προκειμένου να διασφαλιστεί η αξιοπιστία των στατιστικών στοιχείων ελέγχου για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009, καθίστανται περισσότερο ακατανόητα καθόσον το νέο σύστημα πιστοποιήσεως, το οποίο προβλέπεται στο σημείωμα της 19ης Ιανουαρίου 2010, συνεπαγόταν, όπως υπογραμμίζει η ίδια η Επιτροπή στο εν λόγω σημείωμα, σημαντική διεύρυνση του ρόλου και των καθηκόντων των οργανισμών πιστοποιήσεως. Συγκεκριμένα, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας των απαιτούμενων προσαρμογών για τη θέση σε εφαρμογή αυτού του νέου συστήματος, ήταν κατά

μείζονα λόγο περισσότερο αναγκαία μια σαφής και ρητή αιτιολογία της αρνήσεως της Επιτροπής να εφαρμόσει τη μέθοδο του κατά παρεκβολή υπολογισμού, την οποία πρότειναν οι ρουμανικές αρχές, για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 (βλ. σκέψη 48 ανωτέρω).

103 Υπό τις συνθήκες αυτές, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπως προκύπτει από τη συνοπτική έκθεση καθώς και από την αλληλογραφία μεταξύ της Επιτροπής και των ρουμανικών αρχών στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, η οποία επιβεβαιώνεται από τα έγγραφα της δικογραφίας, δεν καθιστά δυνατό να γίνει αντιληπτό αν, από το έτος υποβολής αιτήσεων 2009, η Επιτροπή αύξησε τις απαιτήσεις της ως προς την πιστοποίηση σε σχέση με την προηγούμενη πρακτική της, και ειδικότερα αν παρέκκλινε από την πρακτική την οποία ακολούθησε για το έτος υποβολής αιτήσεων 2008.

104 Ως εκ τούτου, μια τέτοια αιτιολογία δεν παρέχει τη δυνατότητα ούτε στη Ρουμανία να γνωρίζει τη συλλογιστική της αρνήσεως της Επιτροπής να εφαρμόσει την προταθείσα μέθοδο του κατά παρεκβολή υπολογισμού και να εκτιμήσει αν η άρνηση αυτή πάσχει ενδεχομένως σφάλμα το οποίο καθιστά δυνατή την αμφισβήτηση της νομιμότητάς της ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, ούτε στο Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του, σύμφωνα με την παρατιθέμενη νομολογία στις σκέψεις 42 και 43 ανωτέρω.

105 Επομένως, η αιτίαση η οποία αφορά έλλειψη αιτιολογίας πρέπει να γίνει δεκτή, στον βαθμό που η Επιτροπή απέρριψε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, την εφαρμογή της μεθόδου του κατά παρεκβολή υπολογισμού, η οποία προτάθηκε για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009.

Ως προς το έτος υποβολής αιτήσεων 2010

106 Όσον αφορά το έτος υποβολής αιτήσεων 2010, η επίσημη ανακοίνωση της 21ης Αυγούστου 2013 και η συνοπτική έκθεση ρητώς επισημαίνουν ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε στο σύστημα ενισχυμένων εχεγγύων. Συγκεκριμένα από τα έγγραφα αυτά προκύπτει ότι οι ρουμανικές αρχές υπέβαλαν τα ενισχυμένα εχέγγυα που παρέσχε ο οργανισμός πιστοποιήσεως.

107 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμο την άρνησή της να εφαρμόσει το σύστημα του κατά παρεκβολή υπολογισμού, το οποίο πρότειναν οι ρουμανικές αρχές, επικαλούμενη, στη συνοπτική έκθεση, τους εξής δύο λόγους. Αφενός, η Επιτροπή επισήμανε ότι ο οργανισμός πιστοποιήσεως είχε καταδείξει την ύπαρξη πιθανού ποσοστού σφάλματος 1,9975 %, πλην όμως με ανώτατο όριο 4,24 %. Αφετέρου, επικαλέστηκε το γεγονός ότι, στην έκθεση οικονομικού ελέγχου επί της επικυρώσεως από τον ρουμανικό οργανισμό πιστοποιήσεως των στατιστικών στοιχείων ελέγχου για τις δαπάνες του ΕΓΤΕ που καλύπτονται από το ΟΣΔΕ (διαδικασία ενισχυμένων εχεγγύων) ως προς το οικονομικό έτος 2011, το οποίο αντιστοιχεί στο έτος υποβολής αιτήσεων 2010, το Ελεγκτικό Συνέδριο είχε διαπιστώσει την αναξιοπιστία του διενεργηθέντος από τον εν λόγω οργανισμό ελέγχου, με το σκεπτικό ότι δεν ήταν σύμφωνος με τις κατευθυντήριες οδηγίες της Επιτροπής και ότι δεν είχε εντοπίσει ορισμένες παρατυπίες.

108 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση η οποία αφορά ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον απορρίπτει την εφαρμογή της μεθόδου του κατά παρεκβολή υπολογισμού για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010.

Επί της αιτιολογίας σχετικά με την επιβολή κατ' αποκοπήν συντελεστή 10 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 και κατ' αποκοπήν συντελεστή 5 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010

109 Επιβάλλεται να εξετασθεί, ανεξαρτήτως της ορθότητας της εφαρμογής κατ' αποκοπήν διορθώσεως για τα δύο εξεταζόμενα έτη υποβολής αιτήσεων, αν η επιλογή κατ' αποκοπήν συντελεστή 10 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 και κατ' αποκοπήν συντελεστή 5 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010 είναι αρκούντως αιτιολογημένη.

Επί της αιτιολογίας σχετικά με την επιλογή κατ' αποκοπήν συντελεστή 10 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009

110 Πρώτον, οι δικαιολογητικοί λόγοι της επιλογής κατ' αποκοπήν διορθωτικού συντελεστή 10 %, για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009, δεν προκύπτουν σαφώς από τη συνοπτική έκθεση, η οποία απλώς αναφέρει κατ' ουσίαν ότι, λόγω των αδυναμιών στη λειτουργία του ΣΑΑ-ΣΓΠ και των διασταυρωτικών ελέγχων, οι οποίες συνιστούν παράλειψη διενέργειας βασικού ελέγχου και καταδεικνύουν την αναποτελεσματικότητα του συστήματος ελέγχου, η οποία συνεπάγεται αυξημένο κίνδυνο απωλειών για τα Ταμεία, η επιβολή διορθωτικού συντελεστή 10 % είναι δικαιολογημένη όσον αφορά το ΕΓΤΕ και το ΕΓΤΑΑ.

111 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι το έγγραφο VI/5330/97 προβλέπει την εφαρμογή συντελεστή 10 % ιδίως όταν ένας ή περισσότεροι βασικοί έλεγχοι διενεργούνται μη προσηκόντως ή σπάνια, τόσον ώστε καθίστανται αναποτελεσματικοί για τον καθορισμό της επιλεξιμότητας αιτήσεως για ενίσχυση. Αντιθέτως, το έγγραφο αυτό προβλέπει μόνον την εφαρμογή συντελεστή 5 % όταν έχουν διενεργηθεί μεν όλοι οι βασικοί έλεγχοι χωρίς, ωστόσο, να τηρηθεί ο αριθμός, η συχνότητα ή το βάθος που απαιτεί το κανονιστικό πλαίσιο.

112 Ωστόσο η Επιτροπή ούτε στη συνοπτική έκθεση ούτε στην αλληλογραφία της με τις ρουμανικές αρχές εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι οι δυσλειτουργίες του ΣΑΑ-ΣΓΠ (ελλείψεις Α και Β) και οι αδυναμίες στους διασταυρωτικούς διοικητικούς ελέγχους (ελλείψεις C, D και Ε) ήταν δυνατό να εξομοιωθούν με την αναποτελεσματικότητα ενός ή περισσότερων βασικών ελέγχων. Κατά μείζονα λόγο είναι αναγκαία ρητή αιτιολογία καθόσον, αφότου δημιουργήθηκε το ρουμανικό ΣΑΑ-ΣΓΠ μετά την προσχώρηση της Ρουμανίας, δεν είχε ολοκληρωθεί η θέση σε εφαρμογή του σχεδίου δράσεως (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω).

113 Δεύτερον, η επιχειρηματολογία της Επιτροπής σχετικά με τους λόγους εφαρμογής συντελεστή 10 % είναι ασυνεπής. Συγκεκριμένα, στο υπόμνημα απαντήσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι έκαστη των ελλείψεων Α έως Ε είναι ικανή να δικαιολογήσει αφ' εαυτής έναν τέτοιο συντελεστή, στον βαθμό που πρόκειται για πλημμελή διενέργεια βασικού ελέγχου.

114 Παρά ταύτα, στο υπόμνημα ανταπαντήσεως, η Επιτροπή αιτιολογεί την εφαρμογή συντελεστή 10 % με βάση τη «σώρευση των δυσλειτουργιών του ΣΑΑ-ΣΓΠ και των αδυναμιών των διασταυρωτικών διοικητικών ελέγχων», δηλαδή με βάση τη σώρευση των ελλείψεων Α έως Ε. Υπογραμμίζοντας μεν τη σημασία του ΣΑΑ-ΣΓΠ, η Επιτροπή διευκρινίζει, ειδικότερα, ότι οι δυσλειτουργίες του ΣΑΑ-ΣΓΠ δεν συνιστούν το μόνο στοιχείο το οποίο συνέτεινε στην εφαρμογή συντελεστή 10 %. Υπενθυμίζει συναφώς ότι, κατά τη νομολογία, «η αναγνώριση των αγροτεμαχίων αποτελεί βασικό στοιχείο της ορθής εφαρμογής συστήματος ενισχύσεων συνδεομένου με την έκταση», ότι «η απουσία αξιόπιστου συστήματος αναγνωρίσεως αγροτεμαχίων συνεπάγεται αφ' εαυτής υψηλό κίνδυνο ζημίας σε βάρος του προϋπολογισμού της Ένωσης» και ότι «η μη ολοκλήρωση του ΣΑΑ-ΣΓΠ επίσης δικαιολογεί αφ' εαυτής την εφαρμογή κατ' αποκοπήν διορθώσεως 5 %» (απόφαση της 16ης Ιουνίου 2015, Πορτογαλία κατά Επιτροπής, T-3/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:388, σκέψη 43). Η Επιτροπή διευκρινίζει ειδικότερα ότι η έλλειψη Α δεν μπορεί να δικαιολογήσει αφ' εαυτής την εφαρμογή κατ' αποκοπήν συντελεστή 10 %. Η Επιτροπή στηρίζεται, επομένως, προκειμένου να επιβάλει συντελεστή 10 %, στον

συνδυασμό των ελλείψεων Α έως Ε, ο οποίος συνεπάγεται αναποτελεσματικότητα του συστήματος ελέγχου ικανή να δικαιολογήσει την επιβολή τέτοιου ποσοστού, σύμφωνα με το έγγραφο VI/5330/97 (βλ. σκέψη 111 ανωτέρω).

115 Η εν λόγω εξήγηση, περιλαμβανόμενη στο υπόμνημα ανταπαντήσεως και επιβεβαιωθείσα από την Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ως απάντηση σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, δεν προκύπτει, όμως, σαφώς από τη συνοπτική έκθεση και έρχεται σε αντίθεση με την επιχειρηματολογία που προβάλλει η Επιτροπή στο υπόμνημα απαντήσεως (βλ. σκέψη 113 ανωτέρω).

116 Για το σύνολο των λόγων αυτών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη, καθόσον ορίζει διορθωτικό συντελεστή 10 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009.

Επί της αιτιολογίας σχετικά με την επιλογή κατ' αποκοπήν συντελεστή 5 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010

117 Στη συνοπτική έκθεση, η Επιτροπή αιτιολογεί την εφαρμογή κατ' αποκοπήν συντελεστή 5 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010 βάσει «των αδυναμιών στη λειτουργία του ΣΑΑ-ΣΓΠ και των διασταυρωτικών διοικητικών ελέγχων, που συνιστούν παράλειψη διενέργειας βασικού ελέγχου και καταδεικνύουν την αναποτελεσματικότητα του συστήματος ελέγχου, η οποία συνεπάγεται αυξημένο κίνδυνο απωλειών για τα Ταμεία». Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, «[λ]αμβανομένων υπόψη των βελτιώσεων που πραγματοποίησαν οι ρουμανικές αρχές το 2010, [που αφορούσαν] ειδικότερα την επικαιροποίηση των εικόνων και τη βελτίωση των διασταυρωτικών διοικητικών ελέγχων (νέο λογισμικό για την αποφυγή διπλών ή εσφαλμένων πληρωμών), δικαιολογείται διόρθωση 5 %».

118 Στο πλαίσιο, όμως, της εξετάσεως των διαφόρων διαπιστωθεισών αδυναμιών, η συνοπτική έκθεση αναφέρει, για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010, μόνον τις ελλείψεις Α και Β, οι οποίες αφορούν τις αδυναμίες του ΣΑΑ-ΣΓΠ, και όχι τις ελλείψεις C, D και Ε, οι οποίες αφορούν τους διασταυρωτικούς διοικητικούς ελέγχους. Το αυτό ισχύει και ως προς το υπόμνημα απαντήσεως.

119 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή διευκρίνισε, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, ότι στηρίχθηκε στις ελλείψεις Α και Β, οι οποίες απορρέουν αντιστοίχως από την ασάφεια του ΣΑΑ-ΣΓΠ και την ανακρίβεια των πληροφοριών που παρασχέθηκαν στους γεωργούς, προκειμένου να εφαρμόσει τον συντελεστή του 5 %. Προσέθεσε, όμως, ότι η έλλειψη Α δικαιολογούσε αφ' εαυτής την εφαρμογή συντελεστή 5 %.

120 Η ασυνέπεια, όμως, της συνοπτικής εκθέσεως, η οποία, ενώ αναφέρεται αποκλειστικώς στις αδυναμίες του ΣΑΑ-ΣΓΠ (ελλείψεις Α και Β) όσον αφορά τις διαπιστωθείσες ελλείψεις για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010 (βλ. σκέψη 118 ανωτέρω), μνημονεύει επίσης τις αδυναμίες στους διασταυρωτικούς διοικητικούς ελέγχους (ελλείψεις C, D και Ε) προκειμένου να δικαιολογήσει την εφαρμογή του συντελεστή του 5 % (βλ. σκέψη 117 ανωτέρω), εγείρει σοβαρές αμφιβολίες ως προς το αν η επιλογή του συντελεστή αυτού ήταν αιτιολογημένη με βάση τη σώρευση των δύο προαναφερθέντων ειδών ελλείψεων ή αν στηριζόταν αποκλειστικώς στις αδυναμίες του ΣΑΑ-ΣΓΠ.

121 Επιπλέον, λόγω της ελλείψεως ακρίβειας και της αοριστίας της, δεν απορρέει από τη συνοπτική έκθεση ότι, κατά την Επιτροπή, η έλλειψη Α, σχετικά με την ασάφεια του ΣΑΑ-ΣΓΠ, αρκούσε αφ' εαυτής ώστε να δικαιολογήσει την επιλογή του συντελεστή του 5 %, όπως επεξήγησε το εν λόγω θεσμικό όργανο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση (βλ. σκέψη 119 ανωτέρω).

122 Επιβάλλεται, επομένως, η διαπίστωση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αναιτιολόγητη, καθόσον προσδιορίζει διορθωτικό συντελεστή 5 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010.

Συμπέρασμα ως προς την εξέταση του δεύτερου λόγου ακυρώσεως

123 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι βάσιμος, για τα έτη υποβολής αιτήσεων 2009 και 2010, όσον αφορά την απόρριψη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, της προταθείσας από τις ρουμανικές αρχές επιμέρους αξιολογήσεως του δημοσιονομικού αντικτύπου των ελλείψεων (βλ. σκέψη 80 ανωτέρω).

124 Εν πάση περιπτώσει, ο λόγος αυτός είναι επίσης βάσιμος, για ολόκληρο το έτος υποβολής αιτήσεων 2009, όσον αφορά την άρνηση της Επιτροπής να εφαρμόσει τη μέθοδο του κατά παρεκβολή υπολογισμού (βλ. σκέψη 105 ανωτέρω).

125 Ομοίως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός καθόσον αφορά την επιλογή κατ' αποκοπήν συντελεστή 10 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 (βλ. σκέψη 116 ανωτέρω) και συντελεστή 5 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010 (βλ. σκέψη 122 ανωτέρω).

126 Κατά συνέπεια, όσον αφορά το έτος υποβολής αιτήσεων 2009, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό της, κατά το μέρος που αφορά τη Ρουμανία, λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση του πρώτου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως όσον αφορά το ως άνω έτος υποβολής αιτήσεων.

127 Όσον αφορά το έτος υποβολής αιτήσεων 2010, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει επίσης να ακυρωθεί λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας, στον βαθμό που επιβάλλει κατ' αποκοπήν διορθωτικό συντελεστή χωρίς να αιτιολογήσει επαρκώς κατά νόμο την απόρριψη της προταθείσας από τις ρουμανικές αρχές μεθόδου υπολογισμού που στηρίζεται σε επιμέρους αξιολόγηση των διαπιστωθεισών ελλείψεων (βλ. σκέψη 123 ανωτέρω).

128 Πράγματι, από το άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού 1306/2013, το οποίο κατ' ουσίαν επιβεβαιώνει τις κατευθυντήριες οδηγίες που προβλέπει το έγγραφο VI/5330/97, προκύπτει ότι η Επιτροπή ορθώς εφαρμόζει κατ' αποκοπήν διορθώσεις μόνον «όταν, λόγω της φύσης της περίπτωσης ή επειδή το κράτος μέλος δεν διαβίβασε στην Επιτροπή τις απαραίτητες πληροφορίες, δεν είναι εφικτό, με μια λογική προσπάθεια, να προσδιοριστεί ακριβέστερα η οικονομική ζημία που υπέστη η Ένωση».

129 Ως εκ τούτου, εν προκειμένω, καθόσον η Ρουμανία διατηρούσε τη δυνατότητα να προτείνει επιμέρους αξιολόγηση του δημοσιονομικού αντικτύπου των διαπιστωθεισών ελλείψεων, η Επιτροπή εσφαλμένως εφήρμοσε κατ' αποκοπήν διόρθωση, χωρίς να αιτιολογήσει δεόντως και να δικαιολογήσει την απόρριψη της προταθείσας αξιολογήσεως, στον βαθμό που τούτο δεν απαιτούσε δυσανάλογη προσπάθεια, όπερ η Επιτροπή δεν υποστηρίζει (βλ. σκέψεις 55 και 56 ανωτέρω).

130 Κατά συνέπεια, κατά το μέρος που αφορά τη Ρουμανία, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό της λόγω ελλείψεως αιτιολογίας, καθόσον εφαρμόζει κατ' αποκοπήν διορθωτικούς συντελεστές για τα έτη υποβολής αιτήσεων 2009 και 2010, παρέλκει δε η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

131 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

132 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε πλήρως, πρέπει να καταδικαστεί στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Ρουμανίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/103 της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2015, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), κατά το μέρος που αφορά τη Ρουμανία.

2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα της Ρουμανίας.

Van der Woude Kancheva Ulloa Rubio

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Φεβρουαρίου 2017.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς 1

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων 6

Σκεπτικό 7

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις 8

Επί της αιτιολογίας σχετικά με την απόρριψη της επιμέρους αξιολογήσεως του δημοσιονομικού αντικτύπου των διαφόρων ελλείψεων 12

Επί της αιτιολογίας σχετικά με την άρνηση εφαρμογής της μεθόδου του κατά παρεκβολή υπολογισμού, με βάση το ποσοστό σφάλματος των στατιστικών στοιχείων ελέγχου 15

Ως προς το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 15

Ως προς το έτος υποβολής αιτήσεων 2010 19

Επί της αιτιολογίας σχετικά με την επιβολή κατ' αποκοπήν συντελεστή 10 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 και κατ' αποκοπήν συντελεστή 5 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010 20

Επί της αιτιολογίας σχετικά με την επιλογή κατ' αποκοπήν συντελεστή 10 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2009 20

Επί της αιτιολογίας σχετικά με την επιλογή κατ' αποκοπήν συντελεστή 5 % για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010 21

Συμπέρασμα ως προς την εξέταση του δεύτερου λόγου ακυρώσεως 22

Επί των δικαστικών εξόδων 22